

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικουσα Έπιτροπή:

Κ. Ασκητόπουλος, Μ. Δέφνερ, Μ. Βαρνάδας, Γ. Σκόλος, Α. Χατζημηνάς, Γ. Τσιρώνης, Γ. Δρίκος

Έκτακτος Γενική Συνέλευσις τῆς 24ης Μαΐου 1951

Τὴν 17 Μαΐου ἐδημοσιεύθη εἰδησις διὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καθ' ἣν μελετᾶται ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατάργησις τῶν κοινωνικῶν πόρων ἐνίων ἐπικουρικῶν Ταμείων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Ἡ εἰδησις, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐπροξένησεν κατάπληξιν μεταξὺ τοῦ χημικοῦ κόσμου, τὸ Προεδρεῖον δὲ τῆς Ἐνώσεως ἀντήλλαξε σκέψεις μετὰ μελῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τὴν ἐπομένην λήβη χώραν κοινῇ σύσκεψις τῶν δύο συμβουλίων πρὸς λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἀποφάσεων.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν κοινῇ ταύτην σύσκεψιν καὶ μετὰ διεξουχιστικὴν συζήτησιν τοῦ ὄλου θέματος ἀπεφασίσθη ὅπως:

α'. Συσταθῆ ἐπιτροπὴ ἥτις ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ ὄλον ζήτημα ὑποβάλλει ἐντὸς δύο ἡμερῶν τὸ πόρισμά της εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως.

καὶ β'. Συγκληθῆ ἑκτακτος Γενική Συνέλευσις πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ σώματος τῶν Χημικῶν καὶ τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ζωτικοτάτου τούτου ζητήματος τοῦ κλάδου μας.

Ἡ σύγκλησις τῆς ἑκτακτοῦ Συνελεύσεως λόγῳ τῆς ἐπείγουσας ἀνάγκης ὄρισθη διὰ τὴν 24 Μαΐου. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συσκέψεως μέχρι τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν Συνέλευσιν ἦτο ἀνεπαρκὲς δι' ὅτι ἀφορᾷ τὸ τυπικὸν μέρος τῆς συγκλήσεως Συνελεύσεως (προσκλησεις, ἐξεύρεσις αἰθοῦσης, ἄδειαι κ. λ. π.), ἀπεφασίσθη ὅπως κατ' ἀρχὴν ἢ πρόσκλησις ἀφ' ἐνός μὲν δημοσιευθῆ διὰ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἐφημερίδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως καταβληθῆ ἢ μεγίστη δυνατὴ προσπάθεια ἐκ μέρους ὄλων ἵνα δι' ὀλουδήποτε τρόπον εἰδοποιηθῆ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερος ἀριθμὸς συναδέλφων. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἄθλος τῶν χημικῶν καθόσον τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς Συνελεύσεως συνεκεντρώθησαν οἱ πλείστοι τῶν συναδέλφων τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων οὕτως ὥστε ἡ Συνέλευσις νὰ εὐρεθῆ ἐν ἀπαρτίᾳ.

Κατ' αὐτὴν ἀφοῦ ἐξελέγη τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως ἀποτελούμενον ἀπὸ τῶν κ. Ἀναστ. Κώνσταν, ὡς πρόεδρον καὶ τοὺς κ.κ. Μπακόλαν καὶ Χιωτάκον ὡς γραμματεῖς, ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. καθηγητῆς κ. Σπ. Γαλανός ὅστις δι' ἐμπεριστατωμένης εἰσηγήσεως ἐνημέρωσεν τὸ Σῶμα ἐπὶ τῆς μελετωμένης καταργήσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου μας, ἀποδείξας ὅτι οἱ χημικοὶ ἀπορῶτως ἐργαζόμενοι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας καὶ ὑφιστάμενοι τὴν μεγίστην φθορὰν τῆς ὑγείας τῶν ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἐπαμισμένοι δὲ ἥδη τὴν βιομηχανικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας, ἐπιβαρύνουν τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἐν σχέσει μὲ ἄλλους κλάδους ἐπιστημόνων, μὲ ἐλάχιστα ποσὰ μὴ ὑπερ-

βαίνοντα οὐδὲ τὸ 0,1% τῆς ἀξίας τῶν φορολογουμένων δι' αὐτοὺς προϊόντων, ὅπως π. χ. διὰ τὸ οἰνόπνευμα 20 δραχμᾶς ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν 24.000 δρχ. κατὰ χιλιόγραμμον ἢ 400 δρχ. κατὰ τόννον θεϊκοῦ ὀξέος κλπ.

Μετὰ τὴν εἰσηγήσιν τοῦ κ. προέδρου τῆς Ἐνώσεως, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Τσιρώνης ὅστις ἀνέγνωσε πλείστα ὄσα τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν τύπον ἐκ μέρους τῶν ἐπαρχικῶν ὀργανώσεων καὶ χημικῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁμίλησαν οἱ συνάδελφοι κ. Ν. Μπούρας ὡς τέως πρόεδρος τοῦ Ταμείου, ὁ κ. Μυλωνάς, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας Βορ. Ἑλλάδος, ὁ κ. Μολλᾶς, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Χημικῶν—Μηχανικῶν Τεχν. Ἐπιμελ. Ἑλλάδος, οἱ κ. κ. Γεωργακόπουλος, Δημητρίου, Στεριόπουλος, Κοτζαμάνης, Ζέππος κ. ἄ.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συζητήσεως ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος ἐκ τῶν κ. κ. Ἀναστ. Κώνσταν ὡς πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, τοῦ κ. Σπ. Γαλανοῦ ὡς προέδρου τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν κ. κ. Εὐστρ. Γαλοπούλου, Γ. Τσιρώνη, Ἰωάν. Κανδήλη, Γ. Τερμετζῆ, Ἀγγ. Δημητρίου, καὶ Στυλ. Ἀρβανίτη μὲ τὴν ἐντολήν ὅπως παρακολουθῆ τὸ ζήτημα καὶ λάβῃ τὰ ἐνδεδειγμένα νόμιμα μέτρα μὴδὲ καὶ τῆς ἀπεργίας ἀποκλειομένης.

Τέλος ἐνεκρίθη ψήφισμα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἔχον οὕτω:

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ Ἕλληνες Χημικοὶ, συνελθόντες εἰς ἑκτακτον Συνέλευσιν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ θεωρητικῶν ἐπιστημῶν, ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι προτείνεται παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατάργησις τῶν ἐλαχίστων πόρων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν, διατυπώνουν ὁμοφώνως

ΕΝΤΟΝΟΝ ΤΗΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΚΑΙ ΠΙΚΡΙΑΝ ΤΩΝ

διὰ τὴν μελετωμένην ἄδικον, ἄστοργον καὶ ἄνισον μεταχείρισίν των μεταξὺ ὄλων τῶν ἄλλων Ἐπιστημόνων τῆς Χώρας, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπὶ τῶν ὤμων των στηρίζεται ἡ πλουτοπαραγωγικὴ ἀνασυγκρότησις τῆς Χώρας,

ΘΕΩΡΟΥΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΝ, ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΝ

τὴν στέρησιν τῆς ἐλάχιστης ἐπιβαρυνούσης τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως των, μὴ φθάνουσιν οὕτε τὸ ἐν χιλιοστόν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰνόπνευματος (δηλαδὴ δρχ. 20 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν 24.000 δρχ. κατὰ χιλιόγραμμον αὐτοῦ), ἐναντι τῶν πολλὰ πλῶς πολυτίμων προσφερομένων πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν ὑπηρεσιῶν των διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πρώτων ὕλων διὰ τῆς Βιομηχανίας, ἀπαιτούσης μεγίστην φθορὰν ὑγείας, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των.

ΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΩΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

διότι καίτοι τελευταίοι εις την επιβάρυνση της κοινωνίας, κατεδικάσθησαν πρώτοι μεταξύ όλων των 'Επιστημένων να στερηθούν του ελαχίστου κεκτημένου δικαιώματός των και επικαλούμενοι την συναντίληψιν των συναδέλφων 'Επιστημών όλων των άλλων Κλάδων της Χώρας

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Ν

1) 'Εκλέγουν επταμελή επιτροπή αγώνος.
2) 'Εξουσιοδοτούν την εν λόγω επιτροπήν διά την έκ του σύνεγγυς παρακολουθήσασιν το ζήτημα και την εγκαίρως λήψιν όλων των ενδεδειγμένων νομίμων μέτρων, μηδέ της άπεργίας αποκλεισμένης.

3) Ζητούν έκτός της μη καταργήσεως του ελαχίστου κοινωνικού πόρου του Ταμείου των και ίσην μεταχείρισιν κυρίας ασφαλίσεως, ως ύφίσταται αυτή και λειτούργει δι' όλους τους Κλάδους των εν 'Ελλάδι 'Επιστημών.

4) 'Εξουσιοδοτούν τον Πρόεδρον της Γενικής Συνελεύσεως και τον Πρόεδρον της 'Ενώσεως 'Ελλήνων Χημικών να υπογράψουν τό παρόν ψήφισμα και

5) 'Αναθέτουν εις την ιδίαν 'Επιτροπήν την επίδοσιν του παρόντος εις την Κυβέρνησιν, τους αρμοδίους 'Υπουργούς, την Βουλήν των 'Ελλήνων, τους άρχηγούς των κομμάτων και την δημοσίευσιν του διά του ήμερησίου τύπου.

'Εν 'Αθήναις τη 24η Μαΐου 1951

Ο Πρόεδρος Ο Πρόεδρος
της Γενικής Συνελεύσεως της 'Εν. 'Ελλ. Χημικών
Α. Σ. ΚΩΝΣΤΑΣ Καθηγητής Σ. ΓΑΛΑΝΟΣ

'Η έκλεγείσα υπό της 'Εκτάκτου Συνελεύσεως 'Επιτροπή 'Αγώνος συνελθούσα εις τό Γραφεία της 'Ενώσεως συνέταξε τό κάτωθι υπόμνημα όπερ επέδωσεν εις τον πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Σοφ. Βενιζέλον.

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ Α.Ε. ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΣΟΦΟΚΛΗΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Κύριε Πρόεδρε,

'Η σκέψις τη: Κυβερνήσεως, όπως περικόπη τους κοινωνικούς πόρους του Ταμείου 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως Χημικών, ή από δεκαήμερου φημολογουμένη, ως ήτο φυσικόν προεκάλεσε την γενικήν άγανάκτησιν μεταξύ του άθρούβας εργαζομένου διά την άναστήλωσιν και καλλίτεραν άπόδοσιν της έθνικής οικονομίας της Χώρας, κλάδου των χημικών. Τά ποικίλα αίσθήματα, τά όποία έδημιουργήθησαν, έκπληξεως, άπογοητεύσεως και όργης, διετρανώθησαν κατά τον έντονώτερον τρόπον εις την κατά την 24ην λήγοντος μηνός κοινή άπαιτήσιν, συγκληθείσαν έκτακτον Γεν. Συνέλευσιν του Σώματος εις την όποιαν παρέστησαν περι τους πεντακοσίους έκ των χημικών της περιοχής 'Αθηνών—Πειραιώς ως και πολλοί ειδικώς έλθόντες εις τάς 'Αθήνας, αντιπρόσωποι τοπικών Συλλόγων της Βορείου 'Ελλάδος και άλλων έπαρχιακών κέντρων.

'Η Συνέλευσις αύτη εξέδωκε τό συνημμένον ψήφισμα και εξέλεξε έκ μελών της επιτροπήν αγώνος με την έντολήν όπως συνεργαζομένη μετά του Διοικητικού Συμβουλίου της 'Ενώσεως 'Ελλ. Χημικών προβή εις όλας τάς ένδεικνυομένας ένεργείας διαφωτίσεως των Ιθυόντων και της κοινής γνώμης προς άποτροπήν του έπαπειλουμένου κινδύνου, όστις ίσοδυναμεί με στραγγαλισμόν της τάξεως των χημικών, μη διστάζουσα, διά την εις τό άκέραιον έξασφάλισιν των δικαίων άπαιτήσεών της, να φθάση μέχρι της κηρύξεως άπεργίας διαρκείας.

Είς έκτέλεσιν της έντολής ταύτης της Γεν. Συνελεύσεως λαμβάνομεν την τιμήν να υποβάλωμεν εις 'Υμās συνημένως τό καταρτισθέν ψήφισμα και να Σας παρακαλώμεν, όπως πρό της λήψεως οίασδήποτε άποφάσεως περι περικοπής των κοινωνικών πόρων του ήμετέρου Ταμείου μελετήσητε τά κατωτέρω

έπιθέμενα στοιχεία επί της προκειμένης υποθέσεως και γενικώτερον τάς άπόψεις των χημικών. Διά της μελέτης των στοιχείων αυτών είμεθα βέβαιοι, Κύριε Πρόεδρε, πώς θα πεισθήτε ότι επιβάλλεται ή έγκατάλειψις της άρχικής σκέψεως περι περικοπής των πόρων όχι μόνον διότι αύτη αντίκειται και εις κάθε έννοιαν δικαίου και εις την άρχήν της ίσης μεταχειρίσεως των πολιτών υπό του Κράτους, αλλά και διότι θα άποβή έπιζημία δι' αύτήν ταύτην την άνάπτυξιν της 'Εθνικής Οικονομίας της Χώρας.

Τό Ταμείον 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως Χημικών ιδρύθη πρό δεκαετίας περίπου, ως στοιχειώδης πράξις άποδόσεως δικαιοσύνης προς τον κλάδον των χημικών έκ μέρους των κυβερνώτων, διότι ήτο αυτόχρημα έκπληκτικόν έξ όλων των άλλων έπιστημονικών κλάδων, Ιατρών, φαρμακοποιών, νομικών, μηχανικών κλπ., διά τους όποιους από μακρού ειχον ιδρυθή Ιδια Ταμεία συντάξεως, ήτοι κυρίας ασφαλίσεως, πλουσιοπαρόχως προικοδοτούμενα διά σημαντικώτατον κοινωνικόν πόρον, μόνον οι χημικοί να στερώνται πάσης ασφαλιστικής προστασίας και να παραπέμπωνται εις τον άρτιστάσαστον και παραπαίοντα τότε 'Οργανισμόν του Ι.Κ.Α.

'Επειδή είχε τεθή ως άρχή μετά την λειτουργίαν του Ι.Κ.Α. να μη ιδρυθούν άλλα Ταμεία κυρίας ασφαλίσεως δι' αυτών και μόνον τον τυπικόν λόγον τό Ταμείον έχαρκτηρίσθη ως έπικουρικόν, ένφ εις την πραγματικότητα είναι και πρέπει να είναι κυρίας ασφαλίσεως. Διότι μία μεγάλη μερίς χημικών, οι στερούμενοι της ύπαλληλικής ιδιότητος, ως μόνην προστασίαν του γήρατος αυτών και των άπορφανιζομένων οικογενειών των έχουν αποκλειστικώς τό ιδικόν μας Ταμείον. 'Αλλά μήπως και διά τους ύπολοίπους δύναται να λεχθή ότι άποτελεί έξασφάλισιν ή τυχόν παραπομπή των υπό μόνην την συνταξιοδότησιν του Ι.Κ.Α. με τάς συντάξεις των σημερινών 200.000 ή 300.000 δραχμών; Και δέν άποτελεί στοιχειώδη πράξιν άνθρωπισμού και δικαιοσύνης ή πρόσθετος ένίσχυσις δι' έπικουρικής ασφαλίσεως, ή και πάλιν μη έξασφαλιζουσα εις αυτούς τά στοιχειώδη μέσα διαβίσεως των ανθρώπων εκείνων οιτινες μετά την έξάντησιν κάθε πνευματικής ή σωματικής Ικμάδος, γενηρακότες και άνάπηροι, έξέρχονται του επαγγέλματός των; 'Εκείνοι οι όποιοι διά της κοπιώδους εργασίας των, διά της φθοράς της ζωής των όχι μόνον όπως εις άλλους κλάδους συνεχίζουν και διεκπαιριώνουν την άνατεθεισαν εις αυτούς άποστολήν, αλλά δημιουργούν και πολλαπλασιάζουν τό έθνικόν εισόδημα;

'Οτι οι χημικοί έδικαιοούντο να άπαιτήσουν από τό Κράτος όχι μόνον να τύχουν της ίσης μεταχειρίσεως αλλά και προνομιακής τοιαύτης άποδεικνύεται από την φύσιν του επαγγέλματός των. 'Από άπόψεως κοινωνικής προστασίας επιβάλλεται, φρονούμεν, ή ιδιαιτέρα πρόνοια υπέρ κλάδου κατ' έξοχήν φθειρομένου έν τη ένασκήσει του επαγγέλματός του, λόγω των άνθυγεινών και πολλάκις επικινδύνων συνθηκών του, ως άποδεικνύεται από τό ποσοστόν της λόγω θανάτου συνταξιοδοτήσεως τό όποιον μόνον εις τό ιδικόν μας Ταμείον φθάνει τον ύψηλόν αριθμόν του 61,5%.

'Αλλά και από άπόψεως έθνικου συμφέροντος επιβάλλεται έτι περισσότερο να τύχη ειδικής προστασίας. Διότι ό χημικός, ό άνασύρων και έκμεταλλευόμενος τον πλούτον των μεταλλείων, ό λιπαίνων και γονιμοποιών την γήν, ό έπεξεργαζόμενος και άναδεικνύων τά καταναλωτικά αγαθά, ό κατασκευάζων τά πολυποικίλα προϊόντα της χημικής βιομηχανίας, ό δημιουργός των πρώτων ύλών όλων των άλλων βιομηχανιών, ό χημικός ό έρευνητής ό ανακαλύπτων νέας μεθόδους βιομηχανικής έπεξεργασίας και παρασκευάζων νέα εϋθηνότερα και καλύτερα μέσα διά την ευημερίαν του συνόλου, άλλ' άκόμη, όπερ και τό σπουδαιότερον, ό φυσικός ήγέτης και καλός σύμβουλος του άμορφώτου έργατου της μεγάλης βιομηχανίας, ό χημικός τό όποιο ή άποστολή δέν είναι μόνον πλουτοπαραγωγική αλλά εις την σημερινήν εποχήν και έθνική, επιβάλλεται να τύχη ειδικής έκ μέρους της Πολιτείας ύποστη-

ρίξεως. "Όταν ακόμη εύρισκεται έν δράσει πρέπει καταλλήλως άμειβόμενος νά άπαλλαγή έν μέρει άπό τήν άγωνίαν τής έπιβίωσης και ούτω νά άποκτήσῃ τήν άπαιτουμένην πνευματικήν ήρεμίαν, βασικήν προϋπόθεσιν διά τήν καλήν και άποδοτικήν έφαρμογήν τής δυσκόλου έπιστήμης του, και όταν γέρων άπέλθῃ δέν πρέπει νά περιφέρηται ώς ράκος και παράδειγμα καταφρονήσεως, άλλ' άντιθέτως έκτιμήσεως και σεβασμοϋ. Είς τās άλλας προηγμένας χώρας τής Δύσεως οί χημικοί τυγχάνουν προνομιακής διαβαθμίσεως και μισθοδοσίας, σήμερον δέ ο άσφαλέστερος δείκτης προόδου και εξέλιξεως μίς χώρας θεωρούνται αί έν τῇ έρεύνη τής χημείας πρόοδοί τής.

Καί όμως παρ' ότι τοιαύτη ή άποστολή του χημικού και τοιαύτη ή ίδιική θέσις του έπαγγέλματός του, τό Ταμείον Χημικών έπριοκοδοτήθη πέραν τής άτομικής εισφοράς τών ήσφαλισμένων μέ κυριολεκτικώς άστείας κοινωνικάς εισφοράς. Διότι μόνον ώς άστειάι, κατώτεροι και του άσημάντου, δύνανται νά θεωρηθοϋν κοινωνικά έπιβαρύνσεις φθάνουσαι μόλις τό 0,085% έπί τής τιμής του οινόπνεύματος, είδους υπό τās σημερινάς συνθήκας ζωής άνήκοντος μάλλον είς τά πολυτελή και όχι άμέσου ανάγκης, δηλαδή δραχμαί 20 έπί τής τιμής του τών 24.000. Άνάλογος είναι ο έπί του τοιμέντου πόρος άνερχόμενος είς τό 0,090% και έτι άσημαντώτεροι οί δύο μικρότεροι πόροι έπί τής πεπεσμένης ζύμης και του παραγομένου όξέων. Ποίος άντίκτυπος δύνανται νά υπάρξῃ έπί τής ζωής του κοινωνικού συνόλου άπό τά άστάθμητα αυτά ποσά; Καί όμως διά τά φάρμακα, είδη άμεσοτάτης ανάγκης, τά όποία πολλάκις άποτελοϋν διά τόν άγοραστήν ζήτημα ζωής ή θανάτου, εισπράττονται ύπέρ του Τ.Σ.Α.Υ. τά 17% τής αξίας των. Καί τό έκπληκτικώτερον είναι ότι τά ίδιοσκεύασματα, προϊόντα και ταϋτα τής έπιστημονικής δραστηριότητος τών χημικών όπως και τόσα άλλα είδη προϊόντα του μόχθου των, φορολογούνται βαρύτερα ύπέρ τρίτων και όχι όπως θά ήτο όρθότερον και δικαιότερον ύπέρ τών χημικών.

Άλλά ήμάς δέν ενδιαφέρει ή κοινωνική πολιτική του Κράτους έναντι τών άλλων έπιστημονικών κλάδων ώς οί προνομιακήν θέσιν έχοντες Ιατροί, νομικοί κλπ., ή όποία άφορᾷ μόνον Έκείνο και πιθανότατα έχει όρθως διαμορφωθῆ. Μάς ενδιαφέρει νά μη άποτελοϋμεν τούς παρίας έναντι τών άλλων. Μάς ενδιαφέρει τό Κράτος νά σκεφθῆ ότι όλοι οί έπιστήμονες είναι ίσοι άπέναντι του και δέον νά τυγχάνουν τής ίδιας μεταχειρίσεως. Κατά τήν παρούσαν περίοδον κατά τήν όποίαν καταρτίζονται σχέδια και κτίζονται εργοστάσια και όλοι άποβλέπομεν, ώς είς σανίδα σωτηρίας τής οικονομικής μας ύποστάσεως, είς τήν έκβιομηχανίαν τής Έλλάδος, δέν είναι έπιτετραμμένον νά συμπεριφερώμεθα κατά τόν τρόπον αυτόν και νά άπο-

γοητεύωμεν τούς χημικούς, τό άπαραίτητον έμψυχον υλικόν διά τήν πραγματοποίησιν τής προσπάθειας αϋτής, άνευ τής φωτισμένης και άποδοτικής έργασίας τών όποιών, δηλ. ή έπί νέων βάσεων διά τήν Έλλάδα, άναδιοργάνωσις, είναι καταδικασμένη είς τόν μαρasmus και τήν άποτυχίαν.

Υπό τās άνωτέρω προϋποθέσεις ή θεωρητική σκέψις άπό τήν όποίαν έκκινεί ή Κυβέρνησις τής κοινωνικής δικαιοσύνης και τής έξισώσεως όλων, ώστε νά υπάρξῃ ίσότης παροχών και άντιπαροχών, άποδεικνύεται άνεδαφική και όχι έπαρκώς μελετημένη. Αί οικονομικά συνθήκαι τής Έλλάδος και αί άπό έκατονταετίας έρριζωμένα παραδόσεις της καθιστούν άπραγματοποίητον τήν τοιαύτην έξίσωσιν τήν έγκυμονούσαν κοινωνικάς άναταραχάς. Η δέ άπόλυτος δικαιοσύνη άποδεικνύεται κατάφωρος άδικία όπως είς τήν προκειμένην περίπτωσιν τών χημικών. Ούτε είναι άνθρωπίνως νοητόν ή καινοφανής θεωρία τής έξισώσεως νά άρχισῃ πρώτον άπό τούς χημικούς, άπό εκείνους οΐτινες προσφέρουν τά περισσότερα και λαμβάνουν τά όλιγώτερα, άλλ' άντιστρόφως. Αϋτή άκριβώς ή πρός τούς χημικούς προτίμησις τών Ιθυόντων δταν πρόκειται νά ζητήσουν θυσίαν και ή πάντοτε έγκατάλειψις των όταν θά έδικαιοϋντο νά δώσουν άνταμοιβάς είναι εκείνη ή όποία έδημιούργησε τήν κατά πάντα δεδικαιολογημένην όμόθυμον άγανάκτησιν των.

Κύριε Πρόεδρε,

Φορείς τής άκάμπτου και άσαλεύτου άποφάσεως τής Γεν. Συνελεύσεως, λαμβάνομεν τήν τιμήν, έν συμπεράσματι τών άνωτέρω, νά θέσωμεν υπό τήν κρίσιν Σας, μέ τήν παράκλησιν όπως υλοθετηθοϋν παρ' Υμών είς τό άκέραιον και τύχουν περαιτέρω τής ύποστηρίξεώς Σας μειαξϋ τών άλλων έν τῇ Κυβερνήσει συναδελφών Σας Υπουργών, τά υπό τής Συνελεύσεως διατυπωθέντα αίτήματα του ζώματος τών χημικών.

1) Όπως έγκαταλειφθῆ κάθε σκέψις περιεκοπής τών κοινωνικών πόρων του Τ.Ε.Α.Χ. καθ' ότι τοϋτο θά ίσοδυναμεί μέ τήν κατάργησιν αϋτοϋ.

2) Όπως οί πόροι αϋτοί, ή ώρισμένοι έξ αϋτών, διαρρυθμισθοϋν έπί δικαιοτέρας βελτιωμένης βάσεως, ίνα ο κλάδος τών χημικών άποκατασταθῆ είς τήν θέσιν ή όποία του άνήκει μεταξϋ τών άλλων έπιστημόνων και τύχη αναλόγου πρός αϋτούς κοινωνικής προσασίας.

3) Όπως τό Ταμείον ένισχυθῆ νομοθετικώς και κατοχυρωθῆ έναντι παντός κινδύνου, μετατρεπόμενον είς Ταμείον κυρίας άσφαλίσεως κατά τό πρότυπον τών άλλων αναλόγων κλαδικών Ταμείων έπιστημόνων.

Διατελοϋμεν μετά βαθύτατου σεβασμοϋ

Ό Πρόεδρος τής Γεν. Συνελεύσεως τής Ένώσεως Έλλ. Χημικών
Α. ΚΩΝΣΤΑΣ ΣΠ. ΓΑΛΑΝΟΣ

Πρακτικά τής Γενικής Συνελεύσεως τής 25-2-1951

Ό Πρόεδρος τής Ε.Ε.Χ. κ. Δημητρίου κηρύσσει τήν έναρξιν τής Συνεδριάσεως. Άναγινώσκονται τά πρακτικά τής προηγούμενης Συνελεύσεως. Έπί τών πρακτικών ο κ. Κανδήλης παρατηρεί ότι κακώς—πιθανότατα έκ παραδρομής—διετυπώθησαν, διότι έν ω έπί του ζητήματος του νομοσχεδίου ύπεστήριξε τήν άποψιν τής έπεξεργασίας τών έπενεκτέων τροποποιήσεων του νομοσχεδίου παρ' Έπιτροπής έν συνεργασία μετά του Δ.Σ. φέρεται ως καταψηφίσεως πρότασιν μέ τό αυτό σκεπτικόν που ο ίδιος έθεσε. Ταϋτα, λέγει, ίνα τεθοϋν τά πράγματα είς τήν θέσιν των.

Ό κ. Τσιρώνης λέγει ότι διαφέρει ούσιωδώς ή μία πρότασις πρός ψηφοφορίαν τής άλλης και έπιθυμεί νά δώσῃ έξηγήσεις.

Ό κ. Πρόεδρος παρατηρεί ότι καλόν είναι τό ζήτημα νά μη λάβῃ έκτασιν.

Άκολούθως έγκρινομένων τών πρακτικών γίνεται ή έκλογή του Προεδρείου.

Ό κ. Δημητρίου προτείνει ως Πρόεδρον τόν καθηγητήν κ. Άγανωστόπουλον και γραμματείς τούς κ. κ. Μ. Βασιλειάδην και Μ. Χρυσάνθου.

Ό κ. Κανδήλης προτείνει τόν κ. Κώνσταν ως πρόεδρον τής συνελεύσεως, του κ. καθηγητοϋ μη γνωρίζοντος τά ζητήματα τής Ένώσεως ως και τούς συναδέλφους.

Ό κ. Δημητρίου ζητεί νά γίνῃ ψηφοφορία.

Ό κ. Κώνστας άρνεΐται νά τεθῆ ή ύποψηφιότης του και παρατηρεί ότι ο κ. Άγανωστόπουλος τῇ βοήθειά τών κ. κ. γραμματέων θά κατευθύνῃ καλώς τήν συνεδρίασιν.

Ό κ. Άγανωστόπουλος και οί γραμματείς υπό τά

χειροκροτήματα των μελών της Συνελεύσεως καταλαμβάνουν τὰς θέσεις των.

Ο κ. Πρόεδρος ευχαριστεί την Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ παρακαλεῖ τὰ μέλη ὅπως τὸν βοηθήσουν ὥστε νὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς ἐπιστημονικὸν σωματεῖον. Δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐνώσεως κ. *Τσιρώνη*, ὁ ὁποῖος ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δ.Σ. ἐπὶ τῶν πεπραγμένων (ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ Χ. Χρονικά» τ. 16 Β σ. 1).

Ο κ. *Δρίκος* ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν ἔχουσαν ὡς ἐξῆς:

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Ἀπριλίου 1949 προελθοῦσα ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν καταθέτουσα σήμερον τὴν ἐντολὴν ἐνώπιον τοῦ κυριάρχου σώματος τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, ὀφείλει νὰ λογοδοτήσῃ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῆς κατὰ τὴν διαρρεύσαντα διετία. Οὕτω, ἐν τῷ πλασίῳ τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τῆς Ἐνώσεως, ἐξ ἧς ἀντλεῖ τοὺς πόρους τοῦ τοῦ περιοδικῶν καὶ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς συμβολῆς ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων, ἐκ τῆς ἀποστολῆς πρὸς δημοσίευσιν ἐπιστημονικῆς ὕλης, κατάρθωσεν νὰ κυκλοφορήσῃ διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος τῆς θητείας τῆς (τὸ 1949) ἔσσορα ἐν ὅλῳ τριμηνιαίᾳ τεύχει, διὰ δὲ τὸ δευτέρον ἔτος τὸ (1950) πέντε ἐξ ὧν δύο μὲν τριμηνιαία τὰ λοιπὰ δὲ διμηνιαία τοιαῦτα.

Τὴν κατὰ διμηνον, τοῦλάχιστον, ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ ἐπεθύμει καὶ ἠύχeto νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐπιτροπὴ εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς. Τοῦτο ὅμως ἐξηριτάτο ἀπὸ σειρᾶν ὄλην ἐννεργειῶν αἰτίνες ἔπρεπε νὰ τυχουν τῆς δεοῦσης ἐπιλύσεως, ἐπὶ τῇ πρόψει ὅμως τῆς ἐν μέρει, τοῦλάχιστον, εὐδοξείας τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθεισῶν ἐνεργειῶν, εἶχεν ἐξαγγείλει κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ παρελθόντος θέρους τὴν πρόθεσιν τῆς ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐκδίδῃ τὸ περιοδικὸν κατὰ διμηνον.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἤδη κυκλοφορησάντων τευχῶν, ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ—ὡς ὀφείλει—ἐπιμελεῖται ἤδη τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ τεύχους Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Τὸ τεῦχος τοῦτο θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, πρόκειται δὲ, μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς νέας ἐπιτροπῆς, ἧτις θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰς προσεχέας ἀρχαιρεσίας, νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ τεύχους Μαρτίου—Ἀπριλίου.

Ἄφ' ἑτέρου, ὡς εἶναι γνωστὸν, διὰ τὰ ἐκδοθέντα τεύχη ἀπὸ τοῦ 1941 καὶ μέχρι σήμερον, δὲν εἶχεν γίνῃ ὁ ἀλφασθητικὸς πίναξ περιεχομένων. Ἦδη ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ εὐρίσκει εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσῃ πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἐπελήφθη τῆς ἐκτυπώσεως τούτων. Οὕτω, προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως τὰ ἀπὸ τοῦ 1941 μέχρι καὶ τοῦ 1950 ἐκδοθέντα τεύχη, διαιρέσῃ εἰς δύο τόμους, ὁ πρῶτος διὰ τὰ ἔτη 41—46 καὶ ὁ δεύτερος διὰ τὰ ἔτη 47—50. Ὁ πίναξ περιεχομένων τοῦ πρώτου θὰ κυκλοφορήσῃ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τοῦ τεύχους Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου ὡς ἀνεξάρτητον παράρτημα, θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ ἡ κυκλοφορία καὶ τοῦ δευτέρου εἰς προσεχῆς τεύχος.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἐπίγνωσιν τῶν εὐθυνῶν τῆς, ἐπειδὴ ἡ ἀρτιωτέρα ἔκδοσις καὶ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ δὲν εἶναι μόνον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ αὐτὴν καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ τὸ σύνολον τῶν χημικῶν, κατέβαλλε κα κατὰβάλῃ ἀκόμη, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυναμένων τῆς, κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀρτία ὅμως ἔκδοσις ἐνός περιοδικοῦ δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ περιεχόμενον του. Ἡ εἰς τὸ περιοδικὸν μας, ὅμως, ἀποσταλείσα πρὸς δημοσίευσιν κατάλληλος ὕλη ἦτο πειραχρᾶ. Εἶναι λυπηρὸν καὶ νὰ τὸ ἀναλογιζόμεθα ἀκόμη ὅτι ἐκ τῶν 1200 περίπου μελῶν τῆς Ἐνώσεως, μόνον 15 συνάδελφοι συνέβαλλον εἰς τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸν ὧς ἐκ τούτου παρέστη ἀνάγκη νὰ ἐπιτρατευσθῶν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἄλλοι τινὲς

συνάδελφοι, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐκάστοτε παρυσιαζομένων κενῶν.

Ἡ Διοκοῦσα, ὅμως Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα νὰ ἀντιπαιλοῖσῃ μὲ πλείστας ὄσας δυσκολίας, ὅπως π.χ. τὴν οικονομικὴν δυσπραγίαν, τὴν ἔτι καὶ σήμερον ἀκόμη συνεχιζομένην ἔλλειψιν χάρτου, τὴν αὔξισιν τῶν ἡμερομισθίων τῶν τυπογράφων, τὴν αὔξισιν τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου καὶ τὰ ὁποῖα ὄλα μαζί εἶχον ὡς ἐπακόλουθον τὴν διαρκῆ αὔξισιν τοῦ κόστους τῆς ἐκτυπώσεως, χωρὶς καὶ τὴν ἀντίστοιχον αὔξισιν τῶν ἐσόδων τοῦ περιοδικοῦ, θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑπερήφανον διότι κατάρθωσε, παρὰ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερθείσας ἀντιξοότητας, ὄχι μόνον νὰ συνεχίσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ συγχυτέραν τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ τονίσωμεν, πρὸς ἐνημέρωσιν ἰδίᾳ τῶν νεωτέρων συναδέλφων, ὅτι αἱ πρὸ τοῦ 1941 ἐπιτροπαὶ τοῦ περιοδικοῦ, ἐκτὸς τῆς οικονομικῆς εὐεξίας τούτου καὶ τῆς πληθώρας τῆς πρὸς δημοσίευσιν λαμβανομένης ὕλης, διὰ τὰ δύνανται νὰ ἀνταπεξέρχωνται εἰς τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τοῦ περιοδικοῦ, ἐπλασιοῦντο τὸσον δι' ὑπαλλήλου καὶ διορθωτοῦ ὅσον καὶ διὰ μεταφραστοῦ ἀκόμη, ἀπάντων, βεβαίως, ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ ἀμοιβῇ. Ἐξ ὄλων τούτων ἡ σήμερον Διοκοῦσα Ἐπιτροπὴ ὅπως καὶ αἱ προηγούμεναι αὐτῆς μέχρι τοῦ 1941 δὲν διέθετον τίποτε. Τοῦναντίον μάλιστα ἦσαν ὑποχρεωμέναι νὰ ἐκτελοῦν καὶ αὐτὰ τὰ καθήκοντα τοῦ διορθωτοῦ τῶν δοκιμίων.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δὲν θέλει ἡ Δ. Ε. νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἀρτία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἢ τοῦλάχιστον ὅτι εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε τὸ μοναδικὸν τῆς Ἑλλάδος χημικῶν περιοδικόν. Ἰσχυρίζεται ὅμως ὅτι τὸ περιοδικὸν μας, ἂν καὶ σχετικῶς πτωχὸν εἰς ἐμφάνισιν, ἐν τούτοις δύναται ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος περιοχόμενου νὰ συγκριθῇ μὲ πολλὰ ἀνάλογα ξένα περιοδικά.

Ἐκ τῆς ὄλης κτηθείσης πείρας, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων τῆς, ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπεθύμει νὰ τονίσῃ δύο τινα εἰς ἐνίσχυσιν τῆς μελλούσης τοιαύτης. Συγκεκριμένως:

α) Τὴν ἀνάγκην ἐξευρέσεως ἐνός οἰουδήποτε τρόπου δι' οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνίσχυθῃ οικονομικῶς τὸ περιοδικόν. Ἐνα τοιοῦτον μέτρον κατὰ τὴν γνώμην μας θὰ ἦτο καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ περιοδικοῦ διὰ διαφημίσεων. Πολλαὶ προσπάθειαι ἐγένοντο πρὸς τοῦτο ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Λυπούμεθα ὅμως διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τονίσωμεν ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς θητείας μας δὲν εὐρέθη οὔτε εἰς χημικὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ περιοδικόν διὰ τῆς ἀποστολῆς διαφημίσεως τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς ἣν ὑπηρετεῖ καὶ νὰ ἐπράξε τοῦτο.

β) Τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχουν οἱ χημικοὶ νὰ ἐκτιμῇσιν δεόντως καὶ νὰ ἀγαπήσιν τὸ περιοδικόν καὶ μαζί μ' αὐτὸ νὰ ἐνίσχυσουν τοῦτο δι' ἐπιστημονικῆς ἢ εἰδησιογραφικῆς ὕλης διότι, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐλέγχθη, τὸ περιοδικόν εἶναι τὸ κάτοπτρον ἐφ' οὗ ἀπεικονίζεται τὸ μέγεθος τῆς ἐπιστημονικῆς κινήσεως καὶ ἐρεῦνης εἰς τὴν χώραν μας.

Γνωρίζομεν, βεβαίως, ὅτι ἡ συμβολὴ τῶν χημικῶν εἰς τὴν χώραν μας, ἰδίᾳ κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τῆς ἀνασυγκροτήσεως ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτῆς καὶ ἔτι παλαιότερον, ἦτο μεγάλη.

Ἐπίσης γνωρίζομεν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐπιστημονικὸς κλάδος τοῦ τόπου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοσαύτην δράσιν ὅσον οἱ Ἕλληνες Χημικοὶ, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὰς τόσας χημικὰς βιομηχανίας τοῦ τόπου μας διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν ἀμέσως τὸ μέγεθος τῆς συμβολῆς τῶν χημικῶν.

Παρὰ ταῦτα ὅμως, σήμερον μὲ τὰς τόσας μελέτας αἰτίνες ἔχουν γίνῃ διὰ τὴν περαιτέρω βελτίωσιν, ἀνάπτυξιν ἢ ἱδρυσιν νέων βιομηχανιῶν ἐν Ἑλλάδι, πλὴν μιᾶς ἐξαιρέσεως, οὐδεμία ἄλλη μελέτη εὑρεν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας.

Λυπούμεθα, εἰλικρινῶς, διαπιστοῦντες τοῦτο, ἀλλὰ

πρόθεσιν μας είναι να επιτύχωμεν την ανύψωσιν της στάθμης του περιοδικού και δι' αὐτοῦ τὴν ἐμφανεστέραν συμβολὴν τῶν χημικῶν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας μας.

Κύριοι συνάδελφοι,

Ἡ Διοικουσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν καταθέτουσα σήμερον τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὴν ἐντολήν, εὐχεται ὀλοψύχως εἰς τὴν διάδοχόν της τοιαύτην ὅπως ἀξιώθῃ μεγαλυτέρας ἐνισχύσεως διὰ τὴν εὐδωσὶν τοῦ ἔργου της πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ὄλων ἡμῶν.

Ὁ κ. **Στεριόπουλος** — Ταμίας τῆς Ἐνώσεως — προβαίνει εἰς τὸν οικονομικὸν ἀπολογισμὸν τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» καὶ ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1951 τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ κ. **Πρασιώτης** ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ἧς ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τοὺς ἀπολογισμοὺς ὡς καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ ἔτους 1951.

Ὅριζεται ἡμέρα ἀρχαιρεσιῶν ἡ 8 Ἀπριλίου 1951 καὶ μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ. κ. **Καρατζίνης Δημ.**, **Δεμπέσης Α.**, **Καραθανάσης Διον.**, καὶ **Νικολακόπουλος Χρ.** Ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ. κ. **Βασιλειάδης Μ.** καὶ **Δημητρούλης Χ.**

Προτάσει τοῦ κ. **Προέδρου** τῆς Συνελεύσεως τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων συναδέλφων **Δαλιέτου** καὶ **Αράπη**.

Ἀρχομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν πεπραγμένων Ὁ κ. **Δόσιος** λέγει ὅτι ἄλλαι ἐνέργειαι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐτελεσφόρησαν καὶ ἄλλαι ὄχι. Τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῶν προσόδων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως βάσει τῶν ὑπὲρ τρίτων φόρων καὶ πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἀναληφθῇ ἀγών.

Ὁ κ. **Σταματάκης**. Ὡς συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ Σωματεῖα μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἀσκεῖται ἀπὸ τὴν ἀντιπολιτευσὶν κριτικὴ. Εἰς ἡμᾶς δὲν πρέπει. Ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα καὶ τὸ ἀπερχόμενον σήμερον Δ.Σ. εἰργάσθη. Τοῦ ἀξίζει ἕνα εὖγε. Ἐὰν δὲν ἐπέτυχεν εἰς ὅλα δὲν ὀφείλεται τοῦτο εἰς ἀνικανότητα. Χρειάζεται καὶ τὴν καὶ εὐνοϊκὰ συνθηκαί. Δὲν εἶμαι φίλος τοῦ κ. Δημητρίου ἀλλὰ συνεργάτης καὶ φίλος ὄλων. Κρίνοντας τὸ Συμβούλιον πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν χρόνον διέθεσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ διὰ τὰ συμφέροντα ὄλων. Διότι καὶ 3 ὥρας ἡμερησίως ἐὰν διέθεσαν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς σημαίνει φυλάκιον 900 ὥρων περίπου τὸ ἔτος δι' αὐτούς. Σήμερον ἀποφυλακίζονται Συσιστᾷ ὅπως τὸ νέον Δ. Συμβούλιον περιλαμβάνῃ καὶ νέους συναδέλφους μετὰ ἐπικεφαλῆς ἀνθρώπων κύρους, ταχὺν εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ διαθέτοντα χρόνον.

Ὁ κ. **Καλλιέρος** Συμφωνεῖ μετὰ τὸν κ. Σταματάκην ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς δράσεως τοῦ Δ.Σ. λέγει ὅτι οὐδὲν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἔφερον εἰς πέρας ἀρκεσθὲν εἰς παραστάσεις καὶ ἀντιδράσεις. Ἐπὶ τῶν συλλ. συμβάσεων τὸ Δ.Σ. ἐδέχθη διὰ τοὺς νέους συναδέλφους πολὺ χαμηλὰ ἐπίπεδα μισθῶν. Διὰ τὸ γνωστὸν σχέδιον νόμου λέγει ὅτι δὲν εἶναι πλήρες. Εἰς τὴν προηγούμενην Γ. Συνέλευσιν ἐπιμονῆ τοῦ Δ.Σ. ἐψηφίσθη ὡς ἔχει ἵνα λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐν τούτοις ὑπεβλήθη μετὰ 6 μῆνας. Μέμφεται ἐπίσης τὸ Δ.Σ. διότι δὲν ἐτακτοποιήσεν τὸ ζήτημα τῶν χημικῶν—μικροβιολόγων. Νομίζει ὅτι τὸ νέον Δ.Σ. δέον νὰ ἀσχοληθῇ μετὰ τὸ ζήτημα τῆς τακτοποιήσεως τῶν νέων Χημικῶν δι' Ἐπιτροπῆς εἰς ἣν νὰ μετέσχουν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ὁ κ. **Πλάτων**. Ὁ προλαήσας συνάδελφος εἶρε μειονεκτήματα εἰς τὰς ἐνέργειας καὶ τὴν δράσιν τοῦ Δ.Σ. Ἐγὼ δὲν νομίζω ὅτι μετὰ τὰ μέσα ποῦ διέθετε ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερα ὡς εἰς τὰ ζητήματα τῶν μικροβιολόγων, τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων χημικῶν. Ἴσως ἐτηρήθη ἐσφαλμένη γραμμὴ. Τὸ Δ. Συμβούλιον πρέπει διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς προσπάθειάς νὰ ζητῇ μετ' ἐπιμονῆς τὴν συνεργασίαν ὄλων τῶν δυ-

ναμένων. Τοῦτο πρέπει νὰ προσέξῃ τὸ μέλλον Δ.Σ.

Ὁ κ. **Κώνστας**. Κάνει τὴν σύστασιν εἰς τὸν κ. Δημητρίου νὰ παύσῃ νὰ ἀναμειγνύεται ἐνεργῶς εἰς τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως, διότι ἀπέτυχε καὶ νὰ ἀφήσῃ ἄλλους. Ἐτήρησεν ἄμυναν καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συναδέλφων. Ἀκολούθως προβαίνει εἰς ὑποδείξεις ὡς πρὸς τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχουν οἱ μέλλοντες νὰ ἀποτελέσωσι τὸ νέον Δ.Σ.

Ὁ κ. **Κανδῆλης**. Τὸ ὑπὸ κρίσιν Δ.Σ. εὐρίσκει εἰς τὴν ἀρχὴν σχεδὸν ὑπὸ τὴν ἴδιαν σύνθεσιν προσώπων ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον βετιανὴν χωρὶς νὰ ἔξῃ νὰ παρουσιάσῃ τίποτε τὸ ἀξιόλογον.

Ὁ κ. **Τσιρώνης**. Παρεμβαίνων ἐρωτᾷ ἐὰν σήμερον λογοδοτεῖ τὸ Δ.Σ. δι' ὀλόκληρον ἔξαξιαν.

Ὁ **Πρόεδρος** τῆς Συνελεύσεως διακόπτων τὸν ῥήτορα παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ ἔλεγχος εἰς τὰ πεπραγμένα τῆς 2ετίας.

Ὁ κ. **Κανδῆλης**. Συμφωνεῖ. Τοῦτο ὅμως δὲν μεταβάλλει τὰ πράγματα δεδομένου ὅτι τὰ ἴδια πρόσωπα διαχειρίζονται τὰ κοινὰ ἐπὶ μακρότερον χρονικὸν διάστημα καὶ εἶχον κάθε εὐχέρειαν νὰ παρουσιάσωσι θετικὰ ἀποτελέσματα. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων ἐφ' ὅσον ἄλλοι συναδέλφοι ὠμίλησαν ἐπ' αὐτῶν. Παρατηρεῖ ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα τὸ Δ.Σ. ἐπέδειξε κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν παντελῆ ἀνικανότητα, ἡ δὲ ἐκπροσώπησις τοῦ κλάδου ὑπῆρξεν ἀνεπαρκεστάτη. Ἡ δράσις του ὑπῆρξε πάντοτε μία συνεχῆς ὑποχώρησις μία ἄμυνα χαλαρὰ εἰς τὰ κτυπήματα τὰ ὁποῖα ὑπέστημεν ἐπὶ μίαν ἔξαξιαν καὶ ποτὲ μία ἐπίθεσις. Τὸ Δ.Σ. ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συμπαράστασιν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Σώματος τῶν Χημικῶν. Ἀντιθέτως τὸ Δ.Σ. ἤγειρε μεγάλα καὶ ὑψηλὰ γύρω του τεῖχη ἐκλείσθη ἐντὸς αὐτῶν καὶ ἀπεκοιμήθη. Τὰ παλαιότερα Δ.Σ. εἶχον πάντοτε περὶ αὐτὰ συγκεκορημένον Ἐπιτελεῖον 50—60 συναδέλφων. Ὁ κ. Δημητρίου ἀπέφυγε διὰ παντὸς τὸ πρὸς τὸν θεσμὸν τῶν παρὰ τῷ Δ.Σ. συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν τὸν τόσον ἀποδοσάντα. Καὶ αὐτὸ ἐπέφερε τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν νέκραν ἡ ὁποῖα βασιλεύει εἰς κάθε συλλογικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἐνώσεως. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τὴν ὁποῖαν ἐξήσκησεν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου π. ἔ. κατ' ἀρχὰς φιλικὴν καὶ ἀκολουθῶς ἐντονωτέραν κατήρτισε τέλος, διὰ λόγους προεκλογικοῦ μάλλον τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν παρεμβασὶν τῶν γεωπόνων εἰς τὸ Ἐπάγγελμά μας. Ἀρκετὰ ὅμως ἀργὰ διὰ τὸ ἀπὸ πολλοῦ ὑφιστάμενον ζήτημα. Ἐλέγθη ἀκόμη, λέγει, ὅτι οἱ νεώτεροι Χημικοὶ δὲν ἐπιδεικνύουν τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἐνωσιν καὶ ὅτι δὲν εἶναι κἂν μέλη αὐτῆς. Πῶς θέλετε ὅμως νὰ δείξουν ἐνδιαφέρον ὅταν ἀντιμετωπίζουσι τοιαύτην πλαδαρότητα καὶ ἀπραξίαν; Τί ἔχουν νὰ περιμένουν ἀπὸ τὴν οὕτω διοικουμένην Ἐνωσιν; Διὰ νὰ ἐνδιαφερθοῦν πρέπει νὰ διαπιστώσωσι κάποιαν δράσιν κάποιον ἐνθουσιασμὸν.

Διὰ τὸ περιοδικὸν σημειώνει ὅτι ἔγινε κάποιος πρόοδος.

Ὁ κ. **Παύλου**. Ἀναγινώσκει σχετικὴν παράγραφον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἧς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ Χημικοὺς νὰ διατηροῦν Χημικὸν ἐργαστήριον, λέγει ὅτι τὸ μέτρον εἶναι ἀνελεύθερον καθ' ὅτι δὲν νοεῖται τὸ νὰ μὴ δύναται τις νὰ ἐργασθῇ μόνος του διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἔσοδά του ἵνα ζῆσῃ. Παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο ἐτέθη διὰ νὰ ὑποστηρικθοῦν οἱ οἰνολόγοι καὶ ζητεῖ ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος. Ἐπίσης παραπονεῖται ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπόμνημα ὑποβληθὲν ὑπὸ 90 συναδέλφων.

Ὁ κ. **Μανρειδόπουλος**. Θεωρεῖ ὅτι τὸ ἀπερχόμενον Δ.Σ. εἰργάσθη, ὅσον καὶ τὰ προηγηθέντα, ἀλλὰ δὲν ἠτύχησε νὰ παραγάγῃ ἐκεῖνα ποῦ τὰ μέλη ἀνέμενον. Ἐπανερχεται εἰς τὰ κατὰ τὰς προηγούμενας συνελεύσεις ὑποστηρικθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ζητῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐνώσεως βάσει τῆς ἀπαραιτήτου οικονομικῆς ἐπαρκειᾶς. Πρὸς τοῦτο ὑποδεικνύει διὰ τὸ διάδοχον Συμβούλιον ὅπως γίνῃ ὁ διαφορισμὸς τῶν συνδρομῶν, ὥστε ὁ ἀνεργός, ὁ ἐπιστρατευμένος καὶ ὁ πρωτοδιοριζόμενος, νὰ πληρῶνουν μειωμένας συνδρομὰς, ἐνῶ

οι καλύτεροι άμειβόμενοι να εισφέρουν περισσότερα. Ύπογραμμίζει ότι αι καθυστερούμενα συνδρομαί υπερβαίνουν τα 50 εκατομμύρια και κακίζει το Συμβούλιον διά την έπιδειχθείσαν όλιγωρίαν. Άναφέρει ότι κατά τας τελευταίας άρχαιρεσίας έπί 1200 μελών ήσαν ταμειακώς εν τάξει οι ήμεις και έψήφισαν περί τα 250 μέλη.

Διαπιστώνει ότι ακόμη δεν ήκαμε το Συμβούλιον διά να γνωρίζουν οι συνάδελφοι πόσοι είναι οι χημικοί τής βιομηχανίας, πόσοι οι δημ. υπάλληλοι, ποσοι οι τών όργ. δημ. δικαίου, πόσοι εις το κέντρον και πόσοι εις τας έπαρχίας, και πόσοι είναι οι άνεργοι. Τέλος συνιστά όπως ό άπολογισμός και ό προϋπολογισμός εκάστου έτους κυκλοφορεί εκτυπούμενος έγκαιρως ώστε να καθίσταται δυνατόν εις τα μέλη τα παρευρισκόμενα εις την Συνέλευσιν να μετέχουν ουσιαστικώς εις την ψήφισιν τών κονδυλίων.

Ο κ. **Τσιρώνης**. Λέγει ότι το ζήτημα τουτο έζητήσθη από το Δ. Συμβούλιον.

Ο **Πρόεδρος τής Σ.** Παρατηρεί ότι η Συνέλευσις σήμερα αποφασίζει να εφαρμόζεται το μέτρον τουτο εις το μέλλον.

Έκτός τών θεμάτων τής λογοδοσίας ο κ. **Μαυρεδόπουλος γνωρίζει εις τους ενδιαφερομένους ότι συνεστήθη Οικοδομικός Συνεταιρισμός Άκτημόνων Χημικών και ότι δύναται οι επιθυμούντες, να προσέρχωνται εις τα Γραφεία τής Ένώσεως ίνα έγγραφώσιν.**

Τό γεγονός τουτο χαρακτηρίζει ως σταθμόν εις την πραγματοποίησιν τής συναδελφικής άλληλεγγύης.

Ο κ. **Πανόπουλος** λέγει ότι δεν πρέπει να δίδονται γνώμαι άποχωρήσεως ή μη του Δ.Σ. διότι τουτο άπάδει τής άξιοπρεπείας τών μελών. Νομίζει ότι και από έπισημονικής και από επαγγελματικής πλευράς το άπερχόμενον Δ.Σ. δεν έπέτυχε τίποτε, διότι δεν ζή με την σημερινή άπαιτουμένην πνοήν. Εις το συνέδριον οίνου και άμπέλου ώμίλουν έπί χημικών καθαρώς θεμάτων οι γεωπόνοι και άπουσίαζον οι χημικοί. Νομίζει ότι τα Πανεπιστήμια πρέπει να προσαρμόσουν τας παραδόσεις τών Καθηγητών των, ώστε να μη μάς λέγουν σήμερα: Κύριοι δεν έδιδάχθητε τοιαύτα μαθήματα, όποιαν γνώμην θέλετε να έχετε έπ' αυτών; Έπίσης έπί τής άνορθώσεως ούδαμου ένεφανίσθημεν. Η κατάσταση τής Ένώσεως είναι πολύ χειροτέρα από ότι την αφήσαμεν πρό διετίας. Έπί του ζητήματος τής άνεργίας δεν έγινε τίποτε. Το νέον Δ.Σ. θα έχη την υποχρέωσιν να καταρτίση ένα πρόγραμμα του τι θα έπιδιώξη, και κατόπιν να έμφανισθί πρό ήμων ότε θα δυνηθώμεν να εκλέξωμεν το καταλληλότερον.

Ο κ. **Σταματάκης** έιπε μίαν άτυχήν φράσιν, ότι ό εκλεγόμενος Πρόεδρος ή σύμβουλος υποβάλλεται εις φυλάκισιν 80 ήμερών. Άπ' έναντίας ή ύπηρεσία των είναι τιμητική, δίδει ήθικην Ικανοποίησιν, ή δέ έξυπνέτησις του συνόλου άποτελεί Ιερών σκοπόν.

Ο κ. **Φουσάρας**. Αισθάνεται την άνάγκην να παρουσιάση ώρισμένα γεγονότα τα όποια πιθανόν να διαλύσουν την άχλυν ή όποια περιβάλλει το άπερχόμενον Δ.Σ. Παρατηρεί ότι το κύρος τής Διοικήσεως δίδεται από τους εκλέξαντας. Σημειώνει ότι το Δ.Σ. έπετέθη όπου ήδύνατο και έφ' όσον ή κατάσταση έπέτρεπε τουτο, όπως εις το ζήτημα τών γεωπόνων. Δεν εύρισκε όρθόν να κατηγορηθί το Δ.Σ. διότι άπουσίασαν οι χημικοί από το Συνέδριον τής Άμπέλου, διότι ό τρόπος τής προσκλήσεως εις αυτό είναι γνωστός. Ός πρός τας συλλογικάς συμβάσεις, και έδω έγκειται ή άμυνα λέγει ότι ο κ. Στυλιανίδης, άντιπρόεδρος του Τεχνικού Έπιμελητηρίου, διατελέσας Ύπουργός τριών Ύπουργείων, δεν κατώρθωσε εκείνο το όποιον έπίσης δεν έπέτυχεν ή Ε. Ε. Χ., εν τούτοις ό Ύπουργός κ. Μπακατσέλος υπεσχέθη ήδη να τακτοποιήση τα αίτήματα τών χημικών ως πρός τας άμοιβάς. Διά το ζήτημα τών Ιατρών—μικροβιολόγων, λέγει ότι οι Ιατροί διαθέτουν πληθύν Ύπουργών και βουλευτών και ως εκ τουτου είναι πανίσχυροι διά την έπικράτησιν τών άπόψεών των. Διά την άνεργίαν λέγει ότι το πρόβλημα δεν είναι τόσοσόν μεγάλον όσον ένεφανίσθη.

Ο κ. **Σταματιάδης**. Οι ρήτορες διεκρίθησαν δι' άν-

τιπολιτευτικόν χαρακτήρα. Ο κ. Καλλιέρος ήλεγξε το Συμβούλιον διότι δεν έμερίνησε διά τους οινολόγους ένφ' ό κ. Παύλου λέγει ότι διάταξις νομοσχεδίου είναι σκανδαλώδης υπέρ τών οινολόγων. Οι οινολόγοι λέγει, δεν είναι δυνατόν να δεχθούσιν συναδέλφους έχοντας θέσιν εις την Βιομηχανίαν.

Ο κ. **Άναγνωστόπουλος**. Ζητεί από την Συνέλευσιν περιορισμόν του χρόνου όμιλίας τών ρητόρων.

Η Συνέλευσις καθορίζει χρόνον πέντε λεπτών.

Ο κ. **Δεληγιάννης**. Άν και κατάλληλον το Διοικ. Συμβούλιον εν τούτοις δεν απέδωσε. Οι έργαται τής βιομηχανίας λαμβάνουν 25.000 δραχ. ήμερησίως, ήτοι τουλάχιστον 500 φορές του προπολεμικού ήμερομισθίου. Έπομένως θα πρέπει να πληρωθούσιν και οι χημικοί αναλόγως. Την Ισχύουσαν περί άμοιβής σύμβασιν εύρισκει όχι καλήν και διά τους νέους και διά τους παλαιούς. Νομίζει ότι το Δ.Σ. ειργάσθη άλλα δεν απέδωσε και προτείνει νέους διά ν' άποδώσουν.

Ο κ. **Άρβανίτης**. Λέγει ότι το Δ.Σ. δεν άντεπεξήλθε πλήρως δι' αυτό πρέπει να εκλεγθί νέον άποτελούμενον από άνθρώπους με πείραν, δρεξιν και διαθετόντας χρόνον δι' έργασίαν. Εις αυτό πρέπει να αντιπροσωπευθούσιν και οι νέοι χημικοί, πρέπει δε να συνεισφέρουν όλοι και όχι μόνον ό Πρόεδρος.

Ο κ. **Μολλάς**. Δηλοί ότι οι Χημικοί—Μηχανικοί εις τας εις το πλευρόν τών Χημικών.

Ο κ. **Τζαννετάκης**. Οι νέοι χημικοί δεν εύρισκουν άλληλεγγύην από τους παλαιούς συναδέλφους. Πρέπει το νέον Δ.Σ. να μελετήση το πρόβλημα τής άπορροφήσεως τών νέων χημικών. Ουδέμια μέριμνα ύπαρχει διά την χορήγησιν άδειών Ιδρύσεως Χημικών Βιομηχανιών εις Χημικούς, ένφ' άντιθέτως δίδονται τοιαύτα εις μη χημικούς.

Ο κ. **Σώζρος**. Άντικρούει το ύπό του κ. Σταματάκη λεχθέν ότι ή άπασχόλησις συναδέλφου εις το Δ.Σ. άποτελεί φυλάκισιν. Έπίσης λέγει ότι πρέπει να γίνη έλεγχος τών πεπραγμένων του Δ.Σ. αν και άπέρχεται. Τέλος διά τόν πρώτον μισθόν των 600.000 δραχμ. λέγει ότι ούτε σήμερα άλλ' ούτε και τότε άπετέλει λογικην βράσιν.

Ο κ. **Άντωνόπουλος**. Τα έργα του Δ. Συμβουλίου δεν είναι πλούσια, μολονότι μάς παρουσίασε πολύ ώραιαν λογοδοσίαν, ή όποια όμως δεν έμφανίζει την πραγματικην εικόνα τών έργων του Δ.Σ., άλλα μάλλον δεικνύει την πίστην του συντάκτου. Λέγει ότι το Δ.Σ. δεν έπέτελεσε σπουδαία πράγματα και τουτο όφειλεται εις την νοοτροπίαν του Προέδρου αυτού ήτις δεν ήτο ή έπιβαλλομένη. Νομίζει ότι δεν πρέπει να είμεθα Ικανοποιημένοι από την δράσιν του άπερχομένου Δ.Σ. και δέον να άναζητήσωμεν τους πλέον εκλεκτούς μεταξύ τών συναδέλφων.

Ο κ. **Καρνής**. Ψέγει το Δ.Σ. διά τας άποτυχίας εις το ζήτημα του 30% και τών αναδρομικών. Έν συνεχείαις πλέκει το έγκώμιον του κ. Τσιρώνη. Όμιλεί διά τόν έγωϊστικόν χαρακτήρα του κ. Δημητρίου. Δεν πήρε λέγει, τόν σφιγμόν του κλάδου. Μέμφεται το Δ.Σ. διά τόν μη έορτασμόν τής 25ετηρίδος και διότι δεν κατατοπίζει τα μέλη έπί τών εκκρεμούντων ζητημάτων, ώστε να λαμβάνουν έγκαιρως γνώσιν. Νομίζει ότι ό ένθουσιασμός τών νέων συναδέλφων κάτι θα δώση εις την Ένωσιν. Πρώτη φορά, λέγει, άκούει δι' άπεργίαν Χημικών, από τόν κ. Τσιρώνη, ένφ' άλλοτε ο κ. Δημητρίου έλεγεν ότι άπεργία Χημικών Βιομηχανίας δεν ήτο δυνατόν να έπιτύχη.

Διά το Τ.Ε.Α.Χ. λέγει ότι το Δ.Σ. αυτόν πρέπει να προέρχεται από την μάζαν τών εργαζομένων, ώστε να έχωμεν γνώμην έπί τών σπουδαίων ζητημάτων τών άπασχολούντων αυτό. Όμιλεί έπίσης διά το ζήτημα τής διπλοθεσίας.

Ο κ. **Παύλου**. Δευτερολογών λέγει ότι δεν ήθελε να στραφή κατά συναδέλφων διατηρούντων εργαστήρια, άλλ' έρωτά τόν κ. Σταματιάδην «αν τα έσοδά σας ήσαν μόνον 600.000 δρχ. μηνιαίως θα διατηρούσατε το εργαστήριόν σας;».

Ο κ. **Μακρής**. Από την συζήτησιν έξάγει το συμ-

πέραςμα της κακοδαιμονίας του κλάδου. Λέγει ότι το Δ. Σ. δέν έκαμε τό Έθνικό του καθήκον, διότι δέν έβοήθησε εις τήν άνασυγκρότησιν τής χώρας ώς π. χ. δέν έφρόντισε δια τό ζήτημα τής ύψικαμίνου δια τήν άνάπτυσιν τής σιδηροβιομηχανίας.

Ο κ. **Κισόπουλος**. Όμιλεί κυρίως δια τήν άνεργίαν τών νέων Χημικών. Πρέπει νά τούς βοηθήσωμεν λέγει, νά τούς δώσωμεν τά φώτα μας. Συγκρίνων τήν Έλλάδα τών 1300 χημικών μέ τήν Γερμανία, χώραν κατ'έξοχην Χημικοβιομηχανικήν όπου επί 90 έκατομμυρίων κατοίκων ύπάρχουν 7500 χημικοί, εύρίσκει ότι είναι αδύνατος ή άπορρόφησις τών άνεργών. Οι νέοι δέν πρέπει ν' άναμένουν τά πάντα άπό τό νέον Δ. Σ., αλλά έχουν καθήκον νά βελιώσουν τούς έαυτούς των, νά μελετήσουν και συγχρόνως νά βοηθηθούν άπό τούς παλαιότερους. Διά τό ζήτημα τών γεωπόνων και Ιατρών μικροβιολόγων διατυπώνει έπιφυλάξεις και δέν συμφωνεί καθ' όλην τήν γραμμήν μέ τās άπόψεις τών συναδέλφων ώς έξετέθησαν σήμερον.

Ο κ. **Μολλάς**. Εύχαριστεί τήν άπερχομένην Διοίκησιν δια τό έργον τό όποιον έπραγματοποίησεν ή μή. Είς τόν κ. Μακρήν άπαντών λέγει ότι τό ζήτημα τής ύψικαμίνου άπασχολεί γενικώς τούς Τεχνικούς και τό Τεχν. Έπιμελητήρον έμόχθησε δια τήν έγκατάστασιν αύτής. Διά τήν άποστολήν εις τό έξωτερικόν 40 γεωπόνων πρός ειδίκευσιν λέγει ότι κακώς έλέχθη ότι μεταξύ αύτών περιλαμβάνονται και 2 χημικοί τή ένεργεια του Γ.Χ.Κ. Αύτοι οι 2 είναι άνεξάρτητοι τών 40 και έστάλησαν ή θά σταλούν δια φοροτεχνικά μαθήματα. Έλπίζει τελικώς νά μη σταλούν οι 40 διότι οδοί θά έπιστρέψουν μέ δίπλωμα και Χημικού. Προτείνει νά συμβάλουν οι χημικοί εις τās έργασίας τής Ένώσεως δια τής δημιουργίας όργάνων Ισταμένων παραπλεύρως του Δ.Σ. τά όποία νά έρχονται άρωγά εις τās έκάστοτε δυσκόλους περιστάσεις. Λέγει ότι τά διάφορα ζητήματά μας είναι δυνατόν νά έπιλυθούν δια τής ύποστηρίξεως του Γ.Χ.Κ.

Ο κ. **Νάνος**. Λέγει ότι τό συμβούλιον δέν έδρασε όπως έπρεπε νά δράσει. Δέν άνεπτύχθησαν τά ζητήματά μας ούτε καν δια τών «Χημ. Χρονικών». Δέν έζητηθήσαν τά μέσα δια τήν έπίτευξιν τών αίτημάτων μας.

Ο κ. **Χατζηκαϊδής**. «Τοίσι δέ Νέστον (δεικνύων πρός τό μέρος όπου κάθηται ό κ. Κισόπουλος) ήδυεπής άνόρουσε λιγύς άγορητής . . .» Ίδού κ. κ. συνάδελφοι πώς έκτίθενται τά ζητήματα άπό γεραράν και σοφήν κεφαλήν, άπό τόν σεβαστόν μου φίλον κ. Κισόπουλον.

Πράγματι έτσι τοποθετούνται τά θέματα όταν κίνητρον είναι ή πείρα, ή σοφία, αλλά και ή καλή θέλησις και όχι, θά είπω τήν λέξιν, ή δημοκοπία.

Είναι τόσο προχωρημένη ή ώρα, είναι ήδη 2, και δέν έπιτρέπεται μακρηγορία. Θά ήθελα όμως τούτο νά προσθέσω εις όσα ό κ. Κισόπουλος είπεν, σχετικώς μέ ό,τι χωρίζει τούς χημικούς και τούς γεωπόνους. Έάν βεβαίως εκείνοι είναι ή άμπελος και τά κλήματα, δι' ήμάς πρέπει νά μείνη ό οίνος και τό βαρέλι, χωρίς καμμίαν άνάμιξιν εκείνων, όπως ακριβώς και ήμεεις δέν άναμιγνύομεθα εις τά ιδικά των έργα. Καί άκόλουθως συνεχίζει ώς έξης: Μέσα εις τήν κακοδαιμονίαν τών σημερινών, εάν δια τήν άσκησιν του δικαιώματος τής κριτικής χρησιμοποιούνται τρόποι και μέσα όχι πάντοτε θεμητά, εάν ή άντιπολιτιτική μανία φθάνη εις σημείον κάθε άλλο παρά έπιβεβλημένον άλλ' ούτε άπλως και έπιτρεπτόν, εάν επί τέλους αυτού του είδους τακτική είναι γνώριμος εις άλλους κύκλους, δέν έπιτρέπετο συνήθειαι καθ' όλα καταδικαστέαι νά μεταφέρονται εις τούς κόλπους ενός έπιστημονικού σώματός. Αναφέρω τούτο ως γενικήν παρατήρησιν χωρίς νά προτίθεται νά θίξω κανένα επί μέρος ζήτημα διότι τι πρώτον και τι ύστερον νά αναφέρη κανείς, φείδομαι έξ άλλου και τής ύπομονής σας λόγω τής παρόδου τής ώρας, άφοδύ μάλιστα δια πολλά σημεία θά θεωρηθή ή έπέμβασίς μου ως παραβίασις άνοικτών πυλών. Τούτο μόνον δέν θά παραλείψω. Άνεφέρεν ό συνάδελφος κ. Καλλιέρος ότι οι νεοεξερχόμενοι

έκ τών Πανεπιστημίων και του Πολυτεχνείου δέν προσέρχονται πρός έγγραφην εις τήν Ένωσιν, διότι έκ τών προτέρων γνωρίζουν ότι δέν πρόκειται νά εύρουν καμμίαν έξυπηρέτησιν. Είναι άπορίας άξιον πώς είναι δυνατόν νά μορφώνη κανείς γνώμην, γιά κάτι τούδέν έχει άκόμη γνωρίσει. Έκτός εάν ό κ. συνάδελφος έχει μεριμνήσει δι' αύτό καταλλήλως.

Ο κ. **Δημητρίου**. (Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου)

Κύριοι Συνάδελφοι,

Λαμβάνων τόν λόγον, έν συνεχεία τής άναγνωσθείσης έκθέσεως τών πεπραγμένων του άπερχομένου Δ. Σ. τής Ε.Ε.Χ. και τής επί ταύτης διεξαχθείσης συζητήσεως, θεωρώ ύποχρέωσιν νά εύχαριστήσω τούς έκ τών συναδέλφων παρακολουθήσαντας και διαπιστώσαντας τās υπό του Δ. Σ. καταβληθείσας έκάστοτε προσπαθείας δια τήν αντιμετώπισιν τών διαφόρων ζητημάτων και τούς έκ τών όμιλητών άναφερθέντας εις τās ένεργείας του αύτάς.

Δέν θά σάς άπασχολήσω μέ τά περι κύρους ή μη του όμιλούντος και τών μελών του άπερχομένου Δ.Σ., έφ' όσον τό άπερχόμενο Δ. Σ. δέν διωρίσθη άλλ' έξελέγη δια τών ψήφων τής πλειοψηφίας του σώματος τών χημικών, αίτινες βεβαίως του έδόθησαν επί τη βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων.

Θά καταβάλω τήν μεγίστην δυνατήν προσπάθειαν, ίνα, έν τή έπιτρεπτή και δυνατή συντομία, ένημερώσω τήν Γεν. Συνέλευσιν και Ιδιαίτερως τούς έκ τών παρασταμένων νεωτέρους συναδέλφους, επί τών Ιδιαζούσης άλλως σημασίας έπικρίσεων και τούτου, διότι ακριβώς αύτών έν νεωτέρων συναδέλφων άποτολμάται έν πολλοίς ή παραπλάνησις και ή τρόπον τινά καταδημαγώγησις.

Κύριοι συνάδελφοι,

Λυπούμαι πλην όμως είμαι ύποχρεωμένος νά διαφωνώ πρός τόν τρόπον του σκέπτεσθαι μερικών συναδέλφων, όστινες μακράν τής αλήθείας και τών πραγμάτων εύρισκόμενοι νομίζουσι ότι προσφέρουσι ύπηρεσίας εις τό σύνολον έπικρίνοντες τά πάντα.

Όυτό ό κ. Καλλιέρος και τινες άλλοι φρονούσιν ότι τό Δ.Σ. δέν έπέδωξε τίποτε έπειδή δέν ητύχησε νά άναπροσαρμόση τās συλλογικάς συμβάσεις, δέν έπέτυχε τήν τελικήν νομοθετικήν έπίλυσιν τών ζητημάτων τών έκ τών συναδέλφων Βιολόγων—Μικροβιολόγων, δέν κατέστησε νόμον του Κράτους, έστω και τό μη πλήρες κατ' αύτούς σχέδιον του σχετικού νομοθετήματος, δέν έζήτησε τήν έφαρμογήν του κατοχικού νομοθετήματος «περί χημικών εργασιών» δέν ένδιεφέρθη μεταξύ άλλων. . . και δια τήν άναβίωσιν του επί κατοχής συνεταιρισμού άνεργών χημικών κτλ. Η πλάνη του κ. Καλλιέρου και τών πρός αύτόν τυχόν συμφωνούντων είναι μεγίστη, διότι άν μεταξύ άλλων τό άπερχόμενο Δ.Σ. δύναται και πρέπει νά κατηγορηθή δια τί, πρέπει νά κατηγορηθή μόνον διότι μέγιστον μέρος τών προσπαθειών του ήνώλωνσεν εις τήν επιδίωξιν εύτυχούς έπιλύσεως τών μισθολογικών ζητημάτων. Δέν έπιτρέπεται νά διαστρεβλώνεται ή αλήθεια, ούδέ νά άγνοηται ότι έν τή επιδίωξει ταύτη ή ήμετέρα ένωσις είχε συναντηλήπτορα τόν άδελφόν όργανισμόν, τό Τεχνικό Έπιμελητήριον. Καί όμως, αί κοινάι προσπάθειαι τών δύο Δ.Σ. δυστυχώς μέχρι τής σήμερον, δέν έπέλυσαν τό φλέγον αύτό ζήτημα.

Πρέπει νά γίνη γνωστόν εις τούς νεωτέρους τών κκ συναδέλφων ότι όταν τό Δ.Σ. τής ήμετέρας Ένώσεως άνελάμβανε δικαστικούς άγώνας δια τήν κατοχύρωσιν τών μισθολογικών επιδίωξεων του κλάδου τινές μόνον τών σημερινών έπικριτών του τό έβοήθησαν πρός τούτο.

Τό Δ.Σ. τής Ε.Ε.Χ. είναι δυστυχώς μόνον Δ.Σ. αύτης και δέν είναι ή Νομοθετική και Έκτελεστική έξουσία του Κράτους. Έάν συνέβαινε τό τελευταίον και δέν έπέλυε τά διάφορα ζητήματα του κλάδου, θά ήτο βεβαίως ύπόλογον έναντι του σώματος τών χημικών δι' άμέλειαν έκτελέσεως καθήκοντος. Τά ζητήματα τών Χημικών Βιολόγων—Μικροβιολόγων άπησχόλησαν έξ ίσου σοβαρώς τό Δ.Σ. όπερ έν προκειμένω θεωρεί ότι

έν παντί και πάντοτε έπετέλεσε τὸ καθήκον του και μάλιστα αποτελεσματικῶς, ἐφ' ὅσον και διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἀπέτρεψε κατ' ἐπανάληψιν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ καταδικάζοντος τοὺς ἐκ τῶν συναδέλφων Βιολόγους—Μικροβιολόγους εἰς ἀφανισμόν.

Δὲν θεωρῶ ἄσκοπον νὰ προσθέσω ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα ἀπασχολεῖ τὴν "Ἐνώσιν ἀπὸ 25ετίας περίπου, δηλ. ἀπὸ τῆς Ἰδρύσεώς της. Θὰ ἔπρεπε ὅθεν οἱ ἐπικρίναντες τὸ Δ. Σ., λαμβάνοντες τοῦτο ὑπ' ὄψιν, νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς ἐπικρίσεις των και μέχρι ἐαυτῶν και ἀλλήλων, ἐφ' ὅσον πλείστοι ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέτελεσαν μέλη προηγουμένων Δ. Σ. τῆς ἡμετέρας "Ενώσεως.

Προκειμένου νὰ ἐπικριθῇ τὸ ἀπερχόμενον Δ. Σ. ἀγνοεῖται τὸ πᾶν, ἡδωμένης βεβαίως, και ἰδιαίτερος τὸ ὅτι ὁ ἱατρικὸς κόσμος εἶναι δυστυχῶς εἰς ἔγκον πολλαπλάσιος τοῦ τῶν χημικῶν, ὅτι ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ὡς τὸ "Υπουργεῖον "Υγιεινῆς κλπ. και, ὅπερ και σοβαρότερον, ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπάρχουσι δεκάδες ἱατρῶν Βουλευτῶν.

Οἱ ἐπικριταὶ μας νομίζουσι ὅτι δύνανται νὰ μᾶς καταλογίσωσι ἄδράνεια διότι ἐνῶ ἐζητήσαμεν κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνέλευσιν τὴν ἄμεσον ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας» μόνον τοῦτο δὲν τὸ κατεστήσαμεν νόμον τοῦ Κράτους. Πλανῶνται ἐν προκειμένῳ και δὲν θὰ παρεσύροντο μέχρις ἐπικρίσεως ἐάν ἐζήτησαν νὰ πληροφορηθῶσι προηγουμένως και νὰ ἐλέγξωσιν ἐν συνεχείᾳ τὰς ὁσας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου κατέβαλε και καταβάλλει προσπάθειας τὸ Δ. Σ.

Σχετικῶς μὲ τὸ ὅτι τὸ Δ.Σ. δὲν κατέβαλλε προσπάθειας διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ κατοχικὸς Νόμος περὶ χημικῶν ἐργαστηρίων, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι εὐρίσκομαι εἰς ἀδυναμίαν νὰ προσδιορίσω τοῦλάχιστον τὴν ἔναντι τῶν νέων ἀποτολμουμένην διαστροφήν τῆς ἀληθείας.

Εὐτυχῶς, μεταξύ ἡμῶν παρίσταται ὁ ἐκλεκτὸς συναδέλφος ὅστις τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπέτυχε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἐάν δὲ ὑπάρξῃ ἀνάγκη θὰ ζητήσω τὴν συνδρομὴν του.

Νεοὶ Χημικοὶ, εἶμαι ὑποχρεωμένους νὰ σᾶς ἀποκαλύψω τί θὰ ἐσήμαιεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου και τοῦτο διὰ νὰ σᾶς δώσω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐμβαθύνητε ἐπὶ τινῶν ἐλατηρίων τῶν ἐπικριτῶν τοῦ Δ. Σ.

Ὁ νόμος αὐτὸς ἐφαρμοζόμενος τυχὸν σήμερον θὰ καθίστα ἀδύνατον τὴν ἴδρυσιν οἰουδήποτε νέου χημικοῦ ἐργαστηρίου ὑπὸ νεωτέρου χημικοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπάγεται οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων ἀρτίωσεως τῶν ἐργαστηρίων, αἵτινες ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναληφθῶσι ὑπὸ οἰουδήποτε ὑπὸ τὰς συγχρόνους γενικωτέρας οἰκονομικὰς συνθήκας.

Συμπέρασμα· ἡ κατηγορία κατὰ τοὺς ἐπικριτὰς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ὅτι τὸ Δ. Σ. δὲν ἐξήρθη εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του!! ὡστε ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κλάδου νὰ ζητήσῃ κατὰστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἴδρυσιν χημικῶν ἐργαστηρίων ὑπὸ νέων!!!

Και μόνον αὐτὰ, Κύριοι Συνάδελφοι; Πρὸ μικροῦ μεταξύ ἄλλων ἐμέμφθησαν τοῦ Δ.Σ. διότι δὲν ἐπέδωξε νὰ ἀναβιώσῃ!!! τὸν ἐπὶ κατοχῆς συσταθέντα και ἀμορτωλὸν καταστάντα Συνεταιρισμὸν "Ανέργων Χημικῶν. Λυποῦμαι διότι εὐρίσκομαι εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν ἀπὸ τοῦ βήματος οὗτοῦ νὰ ἐπαναλάβω ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς αὐτὸς δυστυχῶς ἀπέτελεσε μελανὸν σημεῖον ἐν τῇ γενικωτέρᾳ ἐξυπηρετήσῃ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου και τῆς ἡμετέρας "Ενώσεως ἰδιαίτερος, ἐφ' ὅσον ἔταξε ὡς ἀντικείμενον τῶν σκοπῶν του ἐπιδιώξεις γνωστὰς εἰς πλείστους ὅσους ἐξ ἡμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν νομίζω ὅτι δύναμαι νὰ ἐπεκταθῶ ἀζημίως διὰ τὸν κλάδον. Σχετικῶς μὲ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κώνστα θὰ τοῦ ὑπομνήσω ὅτι εἰς τὸ ἐγγὺς παρελθὸν ὑπῆρξε ἐπὶ μακρὸν προεδρεύων ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Σ., τοῦ ὁμιλοῦντος κατέχοντος τὸ

ἀξίωμα τοῦ Γεν. Γραμματέως. "Ερωτῶ, λοιπὸν τὸν κ. Κώνσταν, εἶναι ἢ ὄχι ἀληθές, ὅτι ἐν συνεχείᾳ διαβήματα τοῦ τότε Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἔμενον ἄνευ αποτελέσματος και μάλιστα ἐπιμικροτέρας σημασίας ζητημάτων τοῦ κλάδου; Ὁ Κορ Κώνσταν νομίζω ὅτι δὲν θὰ θεωρῆ ἐαυτὸν ὑπόλογον ἔναντι τοῦ κλάδου ἐκ τῆς μὴ ἐπιλύσεως τότε τῶν σχετικῶν ζητημάτων.

Εἰς ὑμᾶς, Κύριοι συνάδελφοι, ἐναπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃτε τοὺς λόγους, διατὶ σήμερον κατὰ τὸν κ. Κώνσταν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὑπόλογον τὸ Δ.Σ., διότι ἐγὼ εὐρίσκομαι εἰς ἀδυναμίαν νὰ πράξω τοῦτο και μίαν μόνον ἴσως δικαιολογίαν εὐρίσκω, ὅτι σήμερον δηλαδὴ δὲν μετέχει τοῦ Δ.Σ. ὁ κ. Α. Κώνσταν.

Συνάδελφοὶ τινες κατελόγησαν εὐθύνας εἰς τὸ Δ.Σ. διότι δὲν κατάρθωσε νὰ καταστήσῃ ταμειακῶς ἐν τάξει μεγαλύτερον ἀριθμὸν μελῶν τῆς "Ενώσεως. Οἱ πραγματικοὶ λόγοι εἶναι γνωστοὶ εἰς ὅλους, δὲν ἀποτελοῦσι νέον τι και δι' αὐτὸ ἐνόμιζα ὅτι δὲν θὰ ὑπεχρεοῦναι νὰ σᾶς ἀπασχολήσω. "Αλλως ὅμως ἠθέλησαν οἱ ἐπικριταὶ τὸ Δ.Σ. κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ μεγαλύτερου δυνατοῦ ἀριθμοῦ συναδέλφων, ἐάν δὲν ἐπέτυχε πλήρως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ἀμέλειαν του και δὲν θὰ ἐπεκταθῶ περισσότερο, ἐφ' ὅσον μεταξύ τῶν παρισταμένων ἐν τῇ συνέλευσει συναδέλφων, ὑπάρχουσι πλείστοι ὅσοι οἵτινες θὰ ἠδύναντο ἐάν παρίστατο ἀνάγκη, νὰ βεβαιώσωσι, ὅτι ὄχι μόνον ἀχλήθησαν πλειστάκις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των ἀλλὰ και πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δυσανασχέτησαν διὰ τὰς ἐν συνεχείᾳ ὀχλήσεις. Εὐχόμεθα νὰ καταστήσῃ δυνατὴ ἢ πλήρης κατανόησις τῆς ἀνάγκης τῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως τῆς "Ενώσεως περὶ τῆς ὁποίας κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὰς ἐπὶ μέρους λογοδοσίας ἀνεφέρθημεν και περὶ ἧς προνοεῖ τὸ τελευταίον σχέδιον νόμου.

Ὁ ἐκ τῶν συναδέλφων κ. Ι. Κανδήλης και ἄλλοι τινές, προφανῶς ἐκ παρεξηγήσεως ἀδικαιολογήτως, ἐνόμισαν ὅτι τὸ ἀπερχόμενον Δ.Σ. λογοδοτεῖ διὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετίαν ἐπεκτεινομένην και μέχρι τῆς Ἰδρύσεως τῆς "Ενώσεώς μας.

Γεννάται ὅθεν ἐπιτακτικὴ ὑποχρέωσις, πρὸς ἄσριν παρεξηγήσεων, νὰ τοὺς γνωρίσω, ὅτι τὸ Δ.Σ. ἀναφέρεται εἰς τὰ πεπραγμένα τῆς τελευταίας διετίας. Τὰ προηγουμένα Δ.Σ. ἐλογοδότησαν κανονικῶς και συνεπῶς ἄστοχος και ἀδικαιολόγητος ἡ ἀναδρομὴ.

Μεταξὺ ἄλλων ἠκούσθη, ὅτι τὸ Δ.Σ. οὐδέποτε ἀνέλαβεν ἐπιθεσιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ., ὅτι οὐδέποτε ἐζήτησε, τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συναδέλφων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν διαφόρων ζητημάτων και ἄλλα ἀνάλογα. Εἶναι προφανές διὰ τοὺς ἐκ τῶν συναδέλφων γνωρίζοντας τὰ πράγματα, ὅτι οἱ ἀγαπητοὶ αὐτοὶ ἐπικριταὶ παρηκολούθησαν τόσον ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ σχετικὰ ζητήματα, ὡστε δικαιοῦνται νὰ ἀγνωσῶσι πᾶσαν καταβληθεῖσαν ἐν προκειμένῳ προσπάθειαν.

Δικαστικοὶ ἀγῶνες, ἐπάλληλοι διαμαρτυρίαι, παρουσιάσεις και συναφεῖς ἐνέργειαι, δὲν ἐνέχουσι κατ' αὐτοὺς τὰ στοιχεῖα τῆς ἐνεργοῦ ὑποστηρίξεως τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας "Ενώσεως. Συμπληρώνων διὰ νὰ σᾶς δώσω τὸ μέτρον τῆς ἀντικειμενικῆς κρίσεώς των, λυποῦμαι διότι θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν τελευταίαν παρεχομένην παρὰ τῶν συναδέλφων Βιολόγων—Μικροβιολόγων ἐνίσχυσιν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ζωτικωτάτου δι' αὐτοὺς και τὸν κλάδον ζητήματος. Οὕτω παρὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἰδιαίτερου συλλόγου τῶν Βιολόγων—Μικροβιολόγων Χημικῶν, τὸ Δ.Σ. τῆς "Ενώσεως θὰ παρέμενε πλειστάκις μόνον κατὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ζητήματος ἐνώπιον Κοινοβουλευτικῶν "Επιτροπῶν, Βουλευτῶν κλπ. ἐάν εἰς ἄρκετὰς περιπτώσεις δὲν εἴχεν ὡς συναντιλήπτορα τὸν συνάδελφον Γεν. Γραμματέα τοῦ Τεχνικοῦ "Επιμελητηρίου. "Αναμφιβόλως ἐκ τοῦ ὅτι δὲν παρεσχέθη εἰς τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἡ δέουσα ἐνίσχυσις παρὰ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων και ἐκ προφανοῦς συγχίσεως τῆς πραγματικότητος, ἐνόμισαν οἱ ἐπικριταὶ ὅτι δικαιοῦνται νὰ κατακρίνωσι τὸ Δ. Σ.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐφ' ὅσον ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὅτι τὸ Δ. Σ. ἐνέκλεισεν ἑαυτὸ ἐντὸς ἀπροσπελάστου τείχους, ὅτι περιέπεσον ἐν συνεχείᾳ εἰς νάρκην καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἀνακύπτει ἄφ' ἑαυτῆς ἡ ἀνάγκη, νὰ ὑποβάλω μίαν ἐρώτησιν πρὸς τὸν ἀπασχολήσαντα ὑμᾶς ἐπὶ τούτων συνάδελφον, διὰ τὴν διαλεύκανσιν τῆς τραγικῆς παρεξηγήσεως.

Ἐρωτῶ συνεπῶς τὸν Κον. Ἰ. Κανδήλην καὶ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐν συνεχείᾳ μάλιστα τῶν ὄσων ἀνέπτυξεν ἀπὸ τῆς πρώτης συγμῆς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς λογοδοσίας, ὁ σεβαστὸς συνάδελφος Κος Κ. Δόσιος, σχετικῶς μὲ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, τί ἔκαμαν τὰ Διοικ. Συμβούλια τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν καὶ ἰδιαιτέρως αὐτὸς ὡς μέλος τῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ταμείου, διὰ τὴν διευθέτησιν ἀντιμετώπιζον τοῦ μόνου ζωτικῆς σημασίας ζητήματός του, τοῦ ζητήματος τῶν πόρων αὐτοῦ; Μήπως ἐπειδὴ αὐτοὶ περιέβαλον ἑαυτοὺς διὰ τείχους πραγματικῶς ἀπροσπελάστου καὶ ἐκ τούτου περιήγαγον ἑαυτοὺς εἰς ληθαργικὴν κατάστασιν ἐν προκειμένῳ, ἐφαντάσθησαν ὅτι ἀνάλογόν τι θὰ ἔπρεπε ὑποχρεωτικῶς νὰ συμβῆ καὶ ἐν τῷ Δ. Σ. τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως;

Διὰ τὴν ἰελευταίως ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν τῆς ἀποσαφηνίσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων Χημικῶν καὶ Γεωπόνων κατεβλήθη φροντίς ὅπως διαβληθῆ. Παρέρχομαι τὰ ἐλαττήρια τῆς ἠθελημένης ἢ μὴ παρανοήσεως ἐν προκειμένῳ καὶ ἀναφέρομαι μόνον εἰς τὸ ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἀπασχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ τὰ ἐκάστοτε Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της.

Δὲν νομίζω, ὅτι τοιαύτης φύσεως ζητήματα εὐρίσκουσι τὰς καλλιτέρας δυνατὰς λύσεις κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῶν Δ. Συμβουλίων συζητήσεις καὶ δι' αὐτὸ παρ' ὅλον ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ σὰς ἀπασχολήσω ἐπὶ μακρὸν περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀναφέρω μόνον ὅτι, καιτοὶ ἔχομεν ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀπόψεών μας, δὲν πρέπει νὰ παραβλέπομεν καὶ τὸ ὅτι Ὑπουργεῖα, Τράπεζαι καὶ πλείστοι ὄσοι Ὀργανισμοὶ θὰ ἀπέβλεπον μετὰ μεγαλυτέρας συμπαιθείας πρὸς τοὺς Γεωπόνους, ὡς περιλαμβανόντες εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἑκατοντάδας τοιούτων.

Ἡ ἀρξάμενη ἐπὶ τοῦ ζητήματος προσπάθεια γίνεται νομίζω ἐπὶ τῆς καλλιτέρας δυνατῆς βάσεως καὶ ἐκ τούτου πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι συνεχιζομένη θὰ ἀποδώσῃ ἐν καιρῷ, τοὺς καλλιτέρους δυνατούς καρπούς, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀπαραγράπτων δικαιῶν τῶν χημικῶν.

Σχετικῶς πρὸς τὸ ὅτι, δὲν ἐπεδιώχθη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως τῶν χημικῶν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τοῦτο Βιομηχανιῶν, εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θεσιν νὰ γνωρίσω πρὸς τὸ σῶμα, ὅτι οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον. Μάρτυς ἐν προκειμένῳ ἀψευδῆς τοῦ ζητήματος εἶναι τὸ πρωτόκολλον τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου συνάγεται, ὅτι τὸ Δ. Σ. διὰ πάσης δυνατῆς προσπάθειας ἐπέδιωσε τὴν πρόσληψιν χημικῶν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τοῦτο Βιομηχανιῶν. Δὲν πρέπει βεβαίως νὰ παραλείψω νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὸ ὅτι πλείστα τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν ὀργάνων ἔδειξαν τελείαν ἀδιαφορίαν καὶ ὅπερ τὸ χειρότερον, ὅτι καὶ συνάδελφοι, τόσον ἐκ τῶν παλαιότερων ὅσον καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων, ἐν τῷ συνόλῳ εὐτυχῶς ἐλάχιστοι παρεμβάλλουσι πλείστα προσκόμματα καλύπτοντες ὑπὸ διάφορα προσχήματα περισσοτέρας τῆς μᾶς ὑπευθύνους θέσεις.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ συνάδελφος Δ)τῆς τοῦ Γ.Χ.Κ. κ. Γ. Πανόπουλος ἐπέκρινε τὸ Δ. Σ. διότι δὲν ἐπετεύχθη ἡ ρύθμισις τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς Ἀστυχημικοὺς ζητημάτων τοῦ κλάδου. Ὑπομνησκω εἰς τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ πρόκειται πρὸς ἐπίλυσιν ἀπὸ μακροτάτου χρόνου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τὸν ἐρωτῶ, εἶναι ἢ ὄχι ἀληθές ὅτι μετέχων παλαιότερων Δ. Συμβουλίων ἀνελάμβανε μὲν τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν ὑπομνημάτων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πλὴν ὅμως

δυστυχῶς δὲν ὑπέβαλλεν αὐτά, ἐγκαίρως ἢ καὶ οὐδὲν ὡς ὑπέβαλλεν πρὸς προώθησιν τοῦ ζητήματος; Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτὸ καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμιλοῦντος παρεκλήθη διὰ τὴν σύνταξιν ἀναλόγου ὑπομνήματος, ὅπερ ὅμως καὶ πάλιν δὲν συνετάγη, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν. Νομίζομεν ὅθεν ὅτι δὲν εὐσταθοῦσι αἱ κατὰ τοῦ Δ. Σ. κατηγορίαι.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Προσπαθῶ νὰ εἶμαι ὅσον τὸ δυνατόν σύντομος, παρέρχομαι πλείστα ὄσα σημεῖα ὡς μὴ ὄφειλεν ἴσως προκειμένου περὶ ἀναίρεσεως ἐπικρίσεων, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ παρέλθω τὸ ὅτι ὁ συνάδελφος κ. Σ. Ἀρβανίτης κλπ. θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγνοῖ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Α. Ν. «Περὶ χημικῶν ἐργαστηρίων» ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, ἐφ' ὅσον καλλίτερον παντὸς ἄλλου γνωρίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου σὰς παρέσχον ἐξηγήσεις καὶ προηγουμένως.

Τὸ Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ. ἐπεκρίθη διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κλάδου ἀπὸ τὰς μελέτας ἀνασυγκροτήσεως. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Δὲν ἐπεδιώξαμεν πομπώδεις καὶ κενὰς περιεχομένου ἐκδηλώσεις, δυνάμεθα ὅμως νὰ θεωρήσωμεν ὅτι τὸ καθῆκον τοῦ κλάδου ἐξεπληρώθη πλήρως, ἐφ' ὅσον πλείστοι ὄσοι τῶν κ. κ. καθηγητῶν τῶν Ἀνωτάτων Χημικῶν Σχολῶν καὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ συνάδελφοι μετέχουσι ἀπὸ μακροῦ διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ προσφέρουσι θετικὰς ὑπηρεσίας ἐν προκειμένῳ. Εἶναι ὅθεν ἀκατανόητον, πῶς αὐτοὶ μετέχοντες ὡς χημικοὶ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἐκπροσωποῦσι καὶ τὸν κλάδον.

Ἀλλὰ ἐλησμόνησα, κατηγοροῦμεθα διὰ τὸν ἄνευ τυμπανοκρουσιῶν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος· δικαίωμα τῶν ἐπικριτῶν νὰ ἐπιμένουσι ἢ μὴ ἐπὶ τῶν ἀπόψεών των. Τὸ Δ. Σ. ἔχει τὴν γνώμην ὅτι διέγνωσεν ἐγκαίρως τὰς ἐν πολλοῖς σαθρὰς βάσεις τῆς ἀκολουθηθείσης ὑπὸ τοῦ Κράτους τακτικῆς καὶ θεωρεῖ ὡς σημαντικὴν ἐπιτυχίαν τὸ ὅτι δὲν ἔφερον τὴν Ἐνωσιν ἐγγύτερον πλείστον ὄσων κακῶν Κρατικῶν χειρισμῶν, γνωστῶν εἰς ὄλους τοὺς ἀσχοληθέντας μὲ τὰ θέματα αὐτά, ἐφ' ὅσον ὡς ἀπεδείχθη οὐδεμία δύναμις θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ τοὺς ἀποτρέψῃ.

Κύριοι συνάδελφοι,

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ἀναίρεσιν τῆς δευτερευούσης φύσεως αἰτιάσεων κατὰ τοῦ Δ. Σ., ἐφ' ὅσον εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι παρέσχον ἤδη ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν μὲν ἄντικειμενικῆς γνώμης ὑφ' ὅλων καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν νεωτέρων συναδέλφων, οἵτινες καὶ ἀποτελοῦσι τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος.

Μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὸ ἀπερχόμενον Δ. Συμβούλιον ἐπετέλεσε πλήρως τὸ ἐναντι τοῦ σώματος καθῆκόν του, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν συγχρόνων δυνατοτήτων, εὐχόμεθα ὅπως τὸ διάδοχον συμβούλιον ὑπάρξῃ εὐτυχέστερον ἡμῶν.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ Σ/ΣΜΟΣ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς συναδέλφους τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μετάσχουσιν εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν, ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ μὴ περιληφθοῦν εἰς τὴν πρώτην διανομὴν τῶν ἀποκτηθησομένων οἰκοπέδων, καθόσον τὸ Δ.Σ. εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ διαπραγματευθῆ ὄρισμένον ἀριθμὸν οἰκοπέδων ἐνῶ τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ αὐξάνουν συνεχῶς.

Παρακαλοῦνται, ἄφ' ἑτέρου τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅπως, καταβάλλουσιν ἀνελλιπῶς τὰς εἰσφορὰς των, ἵνα μὴ καθίστανται, σὺν τῇ καθυστερήσει, ὑπέρρογα καὶ ὀφειλόμενα.

Τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ, προσέρχονται τὸ ἑσπέρας ἐκάστης Πέμπτης, εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν. Οἱ ἐκ τῶν συναεταίρων ἐπιθυμοῦντες, δύνανται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Ταμίαν κ. Γ. Σαραντίτην εἰς τὸ Γ.Χ.Κ.

'Επιστημονικά, Τεχνικά και 'Επαγγελματικά Είδησεις*

Είς τήν 'Αμερικανήν παρεσκευάσθη βιομηχανικός τρυγικόν όξύ από βενζόλιον. Τό τρυγικόν όξύ εύρίσκει εύρεϊαν έφαρμογήν ώς συστατικόν διαφόρων ζυμοτεχνικών κόνεων (π. χ. τοῦ Baking powder), παρ' ήμιν δέ και είς τήν οίνοποιϊαν. Μέχρι τοῦδε έλαμβάνετο τοῦτο βιομηχανικώς ώς παραπροϊόν τῆς οίνοποιϊας από τήν οίνολάσπην και σχεδόν αποκλειστικώς από τά Εύρωπαϊκά οίνοποιϊεία. Λόγω τῆς μεγάλης διαδόσεως τῶν ζυμοτεχνικών κόνεων είς τήν 'Αμερικανήν έπεδιώχθη εκεί ή βιομηχανική παρασκευή τοῦ τρυγικοῦ όξέος από 'Αμερικανικὰς πρώτας ύλας. Τοῦτο και έπετεύχθη διά τῆς παρασκευῆς τρυγικοῦ όξέος εκ τοῦ βενζολίου τοῦ λαμβανομένου εκ τῆς λιθανθρακοπίσεως. Τό βενζόλιον διά καταλυτικῆς όξειδώσεως είς τόν άέρα είς τοῦς 400° έως 500° C δίδει μηλεϊνικόν άνυδρίτην, ό όποίος τῆ έπίδρασει Η₂O₂, παρουσιάζει μικράς ποσότητες όξειδίου τοῦ βολφραμίου, ώς καταλύτου, δίδει τρυγικόν όξύ υπό καθαρὰν μορφήν και ώς εκ τούτου δυνάμενον νά κρυσταλωθῆ εύκόλως.

'Η παραγωγή τοῦ Μαγγανίου είς τήν 'Ελλάδα ένισχύεται από τήν Διοίκησιν Οίκονομικῆς Συνεργασίας (ΕΣΑ) διά τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.

'Η ΕΣΑ άνεκοίνωσέν ένα νέον σχέδιον έρεῦνης τῶν άποθεμάτων μαγγανίου τῆς 'Ελλάδος. Διά τήν έρεῦναν τοῦ μαγγανίου τῆς νήσου Σάμου και τῶν προνομιοῦχων περιφερειῶν τῆς 'Ηπειρωτικῆς 'Ελλάδος ή ΕΣΑ προκατέβαλλε 119.000 δολάρια είς δύο 'Ελληνικὰς μεταλλευτικὰς εταιρίας (Σιώτη—Τυπάλδου και Δ. Σκαλιστήρη).

Τά μετ' άμμωνίου, νατρίου και τριαιθανολαμίνης άλατα τῶν θειϊκῶν εστέρων τῆς λαυρικῆς αλκοόλης προσφέρονται είς τό εμπόριον υπό τῆς U. S. Industrial Chemicals, με τά όνόματα Siron L—20, Siron LS και Siron LT. Τά προϊόντα ταῦτα έχουσι μεγάλην Ικανότητα διαβροχῆς και διασκορπισμοῦ. Δέν σχηματίζουν άδιαλύτους σάπωνας με τά σκληρά ύδατα, διαλυόμενα δέ είς τό ύδωρ παράγουσι άφθονον και διαρκῆ άφρόν και χρησιμοποιοῦνται κυρίως είς τά παρασκευάσματα καθαρισμοῦ τῆς κόμης τοῦ τύπου Schampo, παρουσιάζοντα πλεονεκτήματα έναντι τοῦ κοινοῦ σάπωνος.

Νέα άντιβιοτικά παρεσκευάσθησαν υπό τῆς U. S. Industrial Chemicals αϊ έρευναί τῆς όποίας κατέληξαν είς τό συμπέρασμα ότι ή bacitracin είναι ένα τῶν πλέον δραστικῶν άντιβιοτικῶν. 'Ηδη μεγάλη είναι ή ζήτησις αὐτοῦ κατά τό 1951. Τά παρασκευάσματα τά όποία περιέχουσι βασιτρακίνην χρησιμοποιοῦνται εύρύτατα λόγω τῶν πλεονεκτημάτων τῶν έναντι πολλῶν άλλων άντιβιοτικῶν. 'Η μεγάλη δραστικότης τοῦ νέου αὐτοῦ άντιβιοτικοῦ όφείλεται είς τό μεγαλύτερον μοριακόν βάρος, τό όποϊον συντελεῖ είς τό νά παραμένῃ ή βασιτρακίνη επί μεγαλύτερον χρονικόν διάστημα είς τό έντερικόν σύστημα, ένῶ τά άλλα άντιβιοτικά τά έχοντα μικρότερον μορ. βάρος άπορροφῶνται ταχύτερον είς τήν έντερικὴν περιοχὴν. 'Επίσης όκτώ νέα άντιβιοτικά εύρεθέντα είς λαχανικά, γλυκοπατάτας και μπανάνας έδοκιμάσθησαν διά τήν δυνατήν χρησιμοποίησιν τῶν έναντίον βακτηρίων και μυκήτων. 'Ανεκαλύφθησαν επίσης δύο νέα άντιβιοτικά ή Netropsin και ή Thiolutin, τά όποία δύνανται νά έχουσι βιομηχανικὰς και θεραπευτικὰς έφαρμογὰς. Προκαταρκτικὰ δοκιμαί με Thiolutin απέδειξαν ότι δύνανται νά χρησιμοποιηθῆ αὐτῆ έναντίον τῶν μυκήτων. 'Η Netropsin δύνανται νά χρησιμοποιηθῆ και ώς έντομοκτόνον κυρίως έναντίον τοῦ σκώρου τῶν

(*) Σημ. Συντ. 'Υπό τῶν άνωτέρω τίτλον θά δημοσιευθῶνται έν συντομίᾳ είς έκαστον τεῦχος διάφοροι έπιστημονικά, τεχνικά και έπαγγελματικά είδησεις αϊ όποία παρουσιάζουσι γενικώτερον ένδιαφέρον διά τοῦς χημικούς.

ύφασμάτων και τῶν κανθάρων τῶν ταπήτων ποῦ είναι δύο από τά πλέον καταστρεπτικά έντομα.

'Η 'Αμερικανική Χημική 'Εταιρία Monsanto χρησιμοποιεῖ είς σημαντικὰς ποσότητας δύο παράγωγα τοῦ θειοφαινίου, τήν φαινυλο - 2 - θειενυλοκετόνην και τήν θειοφαινοκαρβοξαλδεϋδην, τά όποία παρεσκευάσθησαν ένδιαμέσως κατά τήν παρασκευὴν φαρμακευτικῶν παρασκευασμάτων. 'Επίσης ή παρασκευὴ τοῦ TB-1, π - φορμυλακετανιλιδίου τῆς θειοσεμικαρβαζόνης, είναι μία έπιτυχία τῆς χημείας είς τόν άγώνα έναντίον τῆς φυματιώσεως.

Μεταξύ τῶν προϊόντων τά όποία ένδιαφέρουσι τήν Χημικὴν Γεωργικὴν Βιομηχανίαν είναι τά 4 - χλωρο - 2 - μεθυλοφαινοξυοξικόν όξύ, τό όποϊον είναι όμόλογον τοῦ 2,4 D χρησιμοποιούμενον ώς ζιζανιοκτόνον (herbicide) και τό διμεθυλο - π - νιτρο - φαινυλο - θειονοφωσφορικόν τό όποϊον είναι όμόλογον τοῦ παραθειδόν χρησιμοποιούμενον ώς έντομοκτόνον και άκαριοκτόνον.

Μία άλλη χημική οὐσία παρεσκευάσθησα από τήν 'Αμερικανικὴν 'Εταιρίαν Monsanto είναι τό κολλοειδές φωσφορικόν άργίλιον D, τό όποϊον προσδίδει άνθεκτικότητα είς ύψηλὰς θερμοκρασίας και καλύτεραν συνοχήν είς τὰς κεραμευτικὰς ύλας. Είναι μία ύαλώδης, θερμοπλαστική οὐσία άποτελουμένη από κολλοειδές φωσφορικόν άργίλιον τριφθὲν όμοῦ μετὰ ειδικῆς άργίλου.

M. N. ΒΑΡΝΑΒΑΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ Δ. Σ. ΤΗΣ Ε. Ε. Χ.

Κατόπιν τῶν άποτελεσμάτων τῶν άρχαιρειῶν τῆς 8 'Απριλίου 1951 τό νέον Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ. καθιέρωσθη είς σῶμα ως έξής:

- Σπ. Γαλανός, πρόεδρος.
- Β. Παπακωνσταντίνου, αντιπρόεδρος.
- Γ. Τσιζόνης, γεν. γραμματεὺς.
- Γ. Δεϊκος, ταμίας.
- Δ. Νικολακάκης, κοσμητήρ.
- Α. Διυλισμάς, σύμβουλος.
- Δ. Μαρκέϊος, σύμβουλος.
- Σπ. Πρασιώτης, σύμβουλος.
- Δ. Σταματιάδης, σύμβουλος.

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ Γ. Χ. Κ.

Τόν εκλιπόντα 'Οθωνα Μοδιόν διεδέχθη είς τήν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, ό επίσειράν έτῶν διευθυντῆς τοῦ αὐτοῦ Χημείου κ. Γ. Πανόπουλος.

ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ

ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΤΟΥ Γ. Χ. ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Διά τοῦ δημοσιευθέντος είς τό ύπ' άριθ. 139 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 12 Μαΐου 1951 άναγκαστικοῦ Νόμου 1821, αύξάνονται αϊ θέσεις τῶν χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους είς 169.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Δ. Σ. ΤΗΣ Ε. Ε. Χ.

Πρόσκλησις 'Ανέργων

Κατὰ συζήτησιν τοῦ Δ. Σ. τῆς ήμετέρας 'Ενώσεως άπεφασίσθη όπως προσκληθῶσιν άπαντες οἱ άνεργοί Χημικοί και έγγραφοί είς τό πρὸς τοῦτο μητρώον. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εκάστην Τρίτην και Παρασκευὴν ό συνάδελφος κ. Σ. Π. Πρασιώτης θά παρευρίσκειται είς τά Γραφεία τῆς 'Ενώσεως από 6 1/2—8 μ. μ. ώρας διά τήν σύνταξιν άιομικοῦ φακέλλου άνέργων.

Τῆς προσοκλήσεως δέν εξαίρουνται οὔδὲ οἱ συνάδελφοι εκείνοι οἵτινες είχον δηλώσει άνεργίαν κατά τό παρελθὸν καθόσον, πιθανόν, τινές τούτων νά άνέλαβον ήδη ύπηρεσίαν χωρὶς νά γνωρίζη τοῦτο τὸ Δ. Σ. τῆς 'Ενώσεως.

'Εγκύκλιοι - Νόμοι - Διατάγματα

'Αριθ. πρωτ. 36198]49

'Αριθ. έγκυκλ. 4
1950

Περίληψις

«Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως του Κεφαλαίου 12 του Κώδικος τροφίμων και ποτών κ.λ.π. «ΕΛΑΙΑΙ».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Διοικητικῶν, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ἀγορανομικὰ καὶ Ἀστυνομικὰ Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη και προς τὰ Ἐπιτελεῖα Ἐφοδιασμοῦ και Διανομῶν ὡς και Ἐπιτελεῖα)

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 931]1949 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ Κεφαλαίου 12 τοῦ Κώδικος τροφίμων και ποτῶν κ.λ.π. «ΕΛΑΙΑΙ» μετὰ σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ἐπιτελεῖων Ἐφοδιασμοῦ και Διανομῶν και Κρατικῆς Ἐπιτελεῖας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1950 (τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 18ης Μαρτίου 1950

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Διεκπεραιώσεως
ΓΕΩΡ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. 931]1949

Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως τοῦ Κεφαλαίου 12 τοῦ Κώδικος τροφίμων και ποτῶν κ. λ. π. «ΕΛΑΙΑΙ».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 28591 ἐ. ἔ. ἔγγραφο τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου 4328]29 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Δίττος τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ και λειτουργίας και τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου», τὸ Κεφ. 12 τοῦ Κώδικος τροφίμων, ποτῶν κ.λ.π. «ΕΛΑΙΑΙ» τροποποιούμεν και συμπληροῦμεν τοῦτο, ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῆς ἀπαγορεύσεως κατεργασίας τῶν ἐλαίων δι' ἀλκαλικῶν οὐσιῶν, τῶν εἰς ἀλλοδαπὴν ἐξαγομῆν, ὡς ἀκολουθῶς:

Προκειμένου περὶ τῶν ἐλαίων τῶν ἐξαγομῆν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἐλαίων ἡ ἐφαρμοζομένη και ἐπιτρεπομένη εἰς τὴν χώραν δι' ἣν προορίζονται αἱ ἐλαίαι νὰ ἐξαχθῶσιν, ἐφ' ὅσον και εἰδικὰ διατάξεις ὀρίζουσι σχετικῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1949

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ

Τὰ Μέλη

Γ. Ἰωακείμογλου, Ὁθων Μοδινός, Σ. Γαλανός, Λ. Ζέρ-

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΕΣΟΒΟΥΝΙ

Προσέφερον και οἱ	
Διαλισμὰς Ξενοφῶν	50.000
Καμπάνης Ἀδαμάντιος	30.000
Περτέσης Μιχαήλ	76.000

βας, Ε. Σακελλάριος, Π. Χριστόπουλος, Γ. Φραγκούλης, Φ. Κοπανάρης, Γ. Πανόπουλος, Α. Παυλίνης, Ι. Λουκέρης

Ὁ Γραμματεὺς

Ἄντ. Λαγουδάκης

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσιεῖσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως και καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1950

Οἱ Ἐπιτελεῖα

Ἐπὶ τοῦ Ἐφοδ. και Διαν.
Ι. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐπιτελεῖας
Β. ΒΟΪΛΑΣ

'Αριθ. πρωτ. 9411

'Αριθ. έγκυκλ. 7
ἔτος 1950

Περίληψις

«Περί διορθώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 146]47 ἀποφάσεως περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 62]1945 ἀποφάσεως τῆς ἀφορώσεως εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς ἄλλας τῶν τοματοπολτῶν και πελτέδων».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Διοικητικῶν, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη και προς τὰ Ἐπιτελεῖα Ἐφοδιασμοῦ και Διανομῶν ὡς και Ἐπιτελεῖα)

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 941]1949 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, περὶ διορθώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 146]47 ἀποφάσεως «περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 62]1945 ἀποφάσεως τῆς ἀφορώσεως εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς ἄλλας τῶν τοματοπολτῶν και πελτέδων μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ἐπιτελεῖων Ἐφοδιασμοῦ και Διανομῶν και Κρατικῆς Ἐπιτελεῖας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς 31 Ἰανουαρίου 1950 (τεύχος Β) φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 18ης Μαρτίου 1950

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Διεκπεραιώσεως
Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. 941]1949.

Περί διορθώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 146]47 ἀποφάσεως «περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 62]1945 ἀποφάσεως τῆς ἀφορώσεως εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς ἄλλας τῶν τοματοπολτῶν και πελτέδων».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 31846 ἐ. ἔ. ἔγγραφο τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου 4328]29 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας και τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 146]1947 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 62]1945 ἀποφάσεως τῆς ἀφορώσεως εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς ἄλλας τῶν τοματοπολτῶν και πελτέδων, καθορίζομεν ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν χυμὸν τῆς τομάτας ἡ προσθήκη τῶν ἐπιτρεπομένων συντηρητικῶν και ποσότητος ἄλλ-

τος συγχρόνως, δι' ἣ τελευταία περίοδος τῆς πρώτης παραγράφου τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 146]47 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἔχουσα οὕτω: ἡ τῆς προσθήκης ἄλατος ἐν ἀναλογία μέχρι 3%, διορθοῦται εἰς τὸ ὄρθον . . . ὡς καὶ τῆς προσθήκης ἄλατος ἐν ἀναλογία μέχρι 3%. Ἐπιπροσθέτως δὲ οἱ τοιοῦτοι χυμοὶ καρπῶν δέον νὰ εἶναι συνσκευασμένοι ἐντὸς κλειστῶν δοχείων ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀναγράφηται εὐκρινῶς ἡ χρησιμοποιηθεῖσα συντηρητικὴ οὐσία, προκειμένου δὲ περὶ χυμοῦ τομάτας καὶ ἡ περιεχομένη ποσότης ἄλατος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ
Τὰ Μέλη

Γ. Ἰωακείμογλου, Ὁθων Μοδινός, Σ. Χόρς, Σ. Γαλανός, Λ. Ζέρβας, Ε. Σακελλάριος, Π. Χριστόπουλος, Γ. Φραγκούλης, Φ. Κοπανάρης, Γ. Πανόπουλος, Α. Παυλίνης, Ι. Λουκέρης.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἄντ. Λαγουδάκης

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Ἰανουαρίου 1950

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τοῦ Ἐφοδ. καὶ Διαν. Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς
Ι. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Β. ΒΟΪΛΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 23660

Ἀριθ. Ἐγκυκ. 10
Ἔτους 1950

Π ε ρ ἰ λ η ψ ι ς

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων οὗς δέον νὰ πληροῖ ὁ εἰς τὴν κατανάλωσιν φερόμενος πάγος».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, Δίσχοδικεῖων, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ἀγορανομικὰ καὶ Ἀστυνομικὰ Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν καὶ Ὑγιεινῆς).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1949 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων, οὗς δέον νὰ πληροῖ ὁ εἰς τὴν κατανάλωσιν φερόμενος πάγος, μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν καὶ Ὑγιεινῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 177 τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1949 (τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 18 Μαρτίου 1950

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Διεκπεραιώσεως
Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. 792

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων οὗς δέον νὰ πληροῖ ὁ εἰς τὴν κατανάλωσιν φερόμενος πάγος.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 22383 ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους δι' οὗ διαβιβάζεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 3080]39]1 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐφο-

διασμοῦ καὶ Διανομῶν, τὸ ἐδ. δ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους» τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Δίττος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου» καθορίζομεν ὡς ἀκολουθῶν τὸν ὄρον οὗς δέον νὰ πληροῖ ὁ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμενος πάγος ὡς ἀκολουθῶν:

Ὁ πάγος δέον νὰ παρασκευάζεται ἐξ ὕδατος πληροῦντος τοὺς ὄρους τοῦ ποσίμου ὕδατος.

Ἡ ψύξις αὐτοῦ δέον νὰ γίνεταί κανονικῆ, ὥστε νὰ εἶναι ὁ πάγος συμπαγῆς καθ' ὅλην τὴν μάζαν αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ παρουσιάσῃ ἐσωτερικὰ κενά.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Αὐγούστου 1949

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ
Τὰ Μέλη

Γ. Ἰωακείμογλου, Ὁθων Μοδινός, Σ. Χόρς, Σ. Γαλανός, Λ. Ζέρβας, Π. Χριστόπουλος, Γ. Φραγκούλης, Φ. Κοπανάρης, Γ. Πανόπουλος, Ι. Λουκέρης.

Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1949

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τοῦ Ἐφοδ. καὶ Δ)μῶν
Ε. ΑΒΕΡΩΦ

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς
Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

11850 τῆς 15 Νοεμβρίου 1948 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος οἰνοποιήσεως ἐρυθρῶν σταφυλῶν διὰ τὴν παρασκευὴν διαφόρων ἐρυθροῦ χρώματος οἴνων» εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ Ι. Λυδάκη, οἰνολόγον, κάτοικον Ἡρακλείου Κρήτης (Πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου 18).

11857 τῆς 30 Νοεμβρίου 1948 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Βελτίωσις ἐδαφῶν ἀλκαλικοῦ πηλοῦ» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 28 Δεκεμβρίου 1946 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος, εἰς τὴν ἐν Τουρίνω Ἰταλίας ἐδρεύουσαν ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Bumianca S. p. A.». Εἰδικὸς πληρεξούσιος Πάνος Δ. Θεοδωρίδης.

11861 τῆς 30 Νοεμβρίου 1948 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Τελειοποιήσεις εἰς περιστροφόμενους κλιβάνους διὰ χημικὰ καὶ μεταλλουργικὰ μεθόδους» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 12 Ἰανουαρίου 1948 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Toronto Ontario τοῦ Καναδᾶ ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν: «The International Nickel Company of Canada Limited». Εἰδικὸς πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Πάνος Δ. Θεοδωρίδης.

11879 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1948 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Χημικὸν μαγνησιακὸν ὑπερφωσφορικὸν λίπασμα» εἰς τὸν Βίκτωρα Ἱερ. Ἀκύλαν, μηχανικὸν - μεταλλειολόγον, κάτοικον Ἀμαρουσίου (Παναγῆ Τσαλδάρη 28).

11883 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1948 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Βελτιώσεις εἰς καὶ ἐν σχέσει μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 24 Φεβρουαρίου 1940 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Καῖρω τῆς Αἰγύπτου ἐδρεύουσαν ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν: «Kodak Egypt S. A.» Εἰδικὸς πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Πέτρος Κωστόπουλος, δικηγόρος, κάτοικος Ἀθηνῶν (Στουρνάρα 37).

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΩΝ «ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΟΣΤΑΛῆ Εἰς τοὺς καθύστεροῦντας τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐτους 1949 πρὸς τὴν Ε.Ε.Χ.